

Dziesmu grāmata

1.	Sasatiku puisīti	6
2.	Vecpiebalgas ūdensrozes	7
3.	Lulu	8
4.	Somu pirts	9
5.	Trīs runči	10
6.	Pēc simt gadiem Piebalgā	11
7.	Vecais zābaciņš	12
8.	Upē naktī pīles kliegz	13
9.	Lācītis	14
10.	Liepas satumst (Tev)	15
11.	Krizantēmas	16
12.	Mūsu mīlestība	17
13.	Latvju bērniem	18
14.	Teic, kas esi	19
15.	Dažu skaistu ziedu	20
16.	Upe nesa ozoliņu	21
17.	Desmitais tramvajs	22
18.	Omnibuss	23
19.	Silavas valsis	24
20.	Pie dzintara jūras	25
21.	Gaujas laivinieks	26
22.	Pelnrušķīte	27
23.	Meitene zeltene	28
24.	Leonora	29
25.	Zemenes	30
26.	Ķiršu Lietus	31
27.	Vēl jau es ziedu... ..	32
28.	Tik dēļ jums	34
29.	Bez mums jau nevar tik un tā	35
30.	Latgalei	36
31.	Pie Dieviņa gari galdi	37
32.	Es zinu, ka vienreiz man dārziņš būs	38
33.	Cielaviņa	39
34.	Vālodzīte	40
35.	Tumša, tumša tā eglīte	41

36.	Krodziņā.....	42
37.	Es aiziet nevaru.....	43
38.	Es biju māmiņai	44
39.	Iedzer, vecais, granapipku.....	45
40.	Lilioma dziesma	46
41.	Kāpēc man dziedāt svešu dziesmu	47
42.	Jau saule riet.....	48
43.	Jauns un traks	49
44.	Brauciet lēnām pār tiltu.....	50
45.	Pie jūras dzīve mana	51
46.	Vēstule no Sorento	52
47.	Kaktuss.....	53
48.	Lai iedzeram, lai svinam.....	54
49.	Lai nu paliek šoruden	55
50.	Mirdzot šķēpiem zeltsaules staros.....	57
51.	Vardīte	59
52.	Mednieku dziesmiņa	60
53.	Nāk rudentiņis	61
54.	Kā senā dziesmā	62
55.	Paliec sveiks, mans mazais draugs.....	63
56.	Papu, saki mammai pats.....	64
57.	Pa kuru laiku nosirmoja jūra	65
58.	Vecās dzirnas	66
59.	Zilais lakatiņš.....	67
60.	Jaunība.....	68
61.	Sijā auzas tautu meita	69
62.	Sanāciet, sadziediet	70
63.	Tōli dzeivoj muna meilō	71
64.	Tautas ziņģe	72
65.	Tikai tā	73
66.	Ugunskurs nakts tumsā kvēlo	74
67.	Uz kalna stāv vientulis ozols	75
68.	Vaidava	76
69.	Vajā matiem, basām kājām	77
70.	Zībsni zvaigznes aiz Daugavas	78
71.	Sens ir tas stāsts	79
72.	Jaukā vasara.....	80

73.	Ziedēja rozes, ziedēja neļķes	81
74.	Lido	82
75.	Vilciens Rīga - Valka	83
76.	Silta, jauka istabiņa	84
77.	Maza, maza meitiņa	85
78.	Zilais putniņš.....	86
79.	Piena ceļš.....	87
80.	Pilsētā, kurā piedzimst vējš.....	88
81.	Liedagā.....	89
82.	Baltā dziesma.....	90
83.	Nepalaid garām	91
84.	Smaidas	93
85.	Pazudušais Dēls	94
86.	Kad man vairs nebūs 16.....	95
87.	Es šonakt sēdēšu uz jumta.....	96
88.	Mēmā dziesma	97
89.	Trīs lietas.....	98
90.	Baltā saule	99
91.	Dziesma nenosalst.....	100
92.	Baltas ābeles zied	101
93.	Baltā puķe.....	102
94.	Tumša nakte, zaļa zāle	103
95.	Nē, manis nav	104
96.	Es izjāju Prūšu zemi	105
97.	Krogus meiča	106
98.	Trīs vīri kādreiz bija	107
99.	Septiņjūdžu zābakiem.....	108
100.	Tā es tevi mīlēšu	109
101.	Kūko, kūko dzeguzīte	110
102.	Par mani, draudziņ, nebēdā	111
103.	Es Redzēju Bāleliņ'	112
104.	Es dziedāšu par tevi, tēvu zeme	113
105.	Dzīvīte, dzīvīte	114
106.	Alumīnija cūka	115
107.	Miglā asaro logs.....	116
108.	Kerijas dziesma	117
109.	Krustmāte Agate	118

110.	Mazs cinītis gāž lielu vezumu.....	119
111.	Auga, auga rūžeņa	120
112.	Tikai nesaki nevienam.	121
113.	Dziesma ar ko tu sācies?.....	122
114.	Jautra dziesmiņa sev pašam	123
115.	Baltās karavelas	124
116.	Div' pļaviņas es nopļāvu	125
117.	Zīlīte	127
118.	Puķīte pa dambi.....	128
119.	Alvas zaldātiņi	129
120.	Ģenovēva.....	130
121.	Virši zili, virši sārti	131
122.	Es nenācu šai vietā	132
123.	Augu nakti pogo lakstīgalas	133
124.	Še kur līgo priežu meži!	134
125.	Ak vai, cik žēl.....	135
126.	Sen tas bij'.....	136
127.	To tik zina es un viņš	137
128.	Vēstule no tāluma (tikai no tevis nav vēstules)	138
129.	Iedzersim pa glāzei	139
130.	Ziedi, ziedi, rudzu vārpa.....	140
131.	Svētvakars.....	141
132.	Nekur nav tik labi kā mājās.....	142
133.	Mazā dvēselīte.....	143
134.	Kam ziedi, mežābele	144
135.	Vēl viens dolārs.....	145
136.	Zelta cauna	146
137.	Neticu ka tā var izgaist mīla	147
138.	Aijā, žūžū, lāču bērni.....	148
139.	Zilie lini.....	149
140.	Mazu, mazu rasas pili	150
141.	Džins ar toniku	151
142.	Lodziņš.....	152
143.	Māmiņai.....	153
144.	Atceries, meitenīt	154
145.	Vienīgā	155
146.	Tev mana labā.....	156

147.	Viss nāk un aiziet tālumā	157
148.	Cāļus skaita rudenī.....	158
149.	Strauja, strauja upe tecēj.....	159
150.	Mans brālis Čikāgā	160

1. Sasatiku puisīti

Sasatiku puisīti tiltiņa galā,
Visi mani kauliņi tirptini tirpst,
Rai rīdi rā, rai rīdi rā
Visi mani kauliņi tirptini tirpst.

Gan plūcu odziņas, gan šķinu riekstiņus,
Nevaru puisīti pielabināt,
Rai rīdi rā, rai rīdi rā
Nevaru puisīti pielabināt.

Dod' viņam puķīti, dzied' viņam dziesmiņu,
Nevaru puisīti pielabināt,
Rai rīdi rā, rai rīdi rā
Nevaru puisīti pielabināt.

Cepu desu pannā, leju alu kannā,
Nevaru puisīti pielabināt,
Rai rīdi rā, rai rīdi rā
Nevaru puisīti pielabināt.

Vējš papūta kleitiņu, parādīja kājiņu,
Nu varu puisīti pielabināt,
Rai rīdi rā, rai rīdi rā
Nu varu puisīti pielabināt.

2. Vecpiebalgas ūdensrozes

Kā lai šonakt vienaldzīgi klusē,
Kā lai tādā brīdī projām iet,
Ja visapkārt Vecpiebalgas pusē
Atkal baltas ūdensrozes zied.

Panāc pretī ūdensroze mana
Pamalē jau atvasaru jūt.
Cik gan ilga tāda ziedēšana,
Cik gan ilgi var tik skaista būt!

Tāpēc lūdzu piedod Vecpiebalga,
Ka es nāku tavas rozes zagt
Ja tās šonakt zied tik ļoti valgas
Kas to zin, vai ziedēs citu nakt.

Tālās zvaigznes zilgu gaismu laista
Man līdz rozēm tomēr nenokļūt.
Kā gan var tik velnišķīgi skaista
Un tik bezdievīvi salta būt!

3. Lulu

Kad klētiņā dusēsi tu,
Pie tevis es aiziešu,
Es zinu, tu gaidīsi mani, ai, mani,
Un durtiņas ciet neslēgsi.

Piedz.

Mīlu mazo Lulu!
Sapņoju par tevi vien:
Jo šai naktī, Lulu, ai, Lulu,
Mīlēšu tik tevi vien.

Šai naktī, kad suns negrib riet,
Pie tevis es vēlos iet,
Un mēness, caur logu mūs redzot,
Ver kautrīgi actiņas ciet.

Tas paliks kā mazs noslēpums,
Kas zināms tikai abiem mums,
Mums abiem un klētiņai vecai,
Būs zināms šis nakts noslēpums.

Ak, skrandas, jūs vecajās skrandas,
Ak, kādēļ jūs nesildāt vairs?
Vai tādēļ, ka zudusi mīla,
Vai tādēļ, ka laimes vairs nav?

Es klistu pa pasauli viens,
Man miera nav nekur.
Pat putniem un zvēriem ir alas,
Bet man nav kur galviņu likt.

4. Somu pirts

Raimonds Pauls, A. Auziņš

Sāp katru dienu kauli, kauli.
Oī, oī, vairs nevar ciest.
Ja nelīdz arī zāles, zāles,
Kam velti naudu šķiest !
Oī, oī, vai tiešām būtu, būtu
Pie tēviem laiks man iet ?
Vēl iedzert sīvo gribas, gribas
Un mīlēt mazliet La, la, la !

Pirti ! Somu pirti iesim mēs.
Pirti ! Visus tur mūs izārstēs.
Pirti ! Tāds kā esi, sārts un plīks.
Pirti ! Prom uz upi bariņā žviks !

Klau, pirtniek, cik te grādu, grādu ?
Oī, oī, simts trīsdesmit !
Kā senās puišu dienās, dienās
Sirds neprātīgi sit
Es baidos upē mesties, mesties,
Var trieka mani ķert.
Bet es vēl gribu mīlēt, mīlēt,
Mazlietiņ sīvo dzert !

Pirti ! Upes malā somu pirts.
Kļūstu jauns un jauna sirds.
Pirti ! Pēkšņi sirds man bailēs gurst.
Pirti ! Mājās pirti vecene kurs !

5. Trīs runči

Valdis Artavs, Edgars Liepiņš

Trīs runči kādā krogā par Rīgas jumtiem dzied,
Par jaunību kas garām un arī šķērsām iet,
Cik meiteņu ir mīlēts, cik pelišu ir ķerts,
No priekiem un no bēdām cik balderjāņu dzerts.

Un saka pirmais runcis, tam donžuāna skats,
Kad es vēl puika biju, man bija baiga acs,
Par kilometru tumsā, pa trim, kad gaisma svīst,
Es manīju kur kaķes pa jumtu kori klist.

Un saka otrais runcis, kad es vēl biju jauns,
Ak, vai cik skaists es biju, cik elegants un glauns,
Ja ne nu Harijs Liepiņš, tad Jakovļevs, jā gan,
Un visas Rīgas kaķes tad pakaļ skrēja man.

Un saka trešais runcis to garo runča miau,
Es biju pirmais tenors, vairs kaķiem tāda nav,
Uz jumta dāmu bariņš man allaž bija klāt,
Nudien, pat Kārlis Zariņš tā nespēj uzdziedāt.

Trīs runči kādā krogā vēl ilgi maļ un maļ,
Par jaunību, kas paiet un nenāk atpakaļ,
Bet pienāk jaunais runčuks un saka: "Veči, čau!
Man nav, kas jums reiz bija, bet ir kas jums vairs nav."

Un tādēļ saucam mēs - skaista ir jaunība,
Skaista ir jaunība, tā nenāks vairs.
Tā nenāks, nenāks vairs, tā neatgriezīsies,
Skaista ir jaunība, tā nenāks vairs.

6. Pēc simt gadiem Piebalgā

Raimonds Pauls, Leons Briedis, Viktors Lapčēnoks

Īsa bija Jāņu nakts
Par visāmi naksniņāmi,
Kad es tevi spēju zagt,
Klēpī tevis saņēmdamis.
Kam lai tagad, skumju māks,
Taisnojos es, zinādamis
To, cik īsa Jāņu nakts
Par visāmi naksniņām.

Piedz.

Nepiemini dzīvē ļaunu,
Nepiemini, lai vai kā!
Satiksimies mēs no jauna
Pēc simt gadiem Piebalgā.
Kas to zin, cik dienu, nakšu
Paies vēl, bet lai vai kā,
Reiz es atkal tevi zagšu
Pēc simt gadiem Piebalgā.

Īss bij laimes brīdis, īss
Par visiemi brīsniņiem,
Bet tai brīdī itin viss
Mūsu bij līdz debešiem.
Kam lai tagad noskumis
Taisnojos es, zinādamis
To, cik laimes brīdis īss
Par visiemi brīsniņiem?

7. Vecais zābaciņš

Kad man maziņam krūtīs iedūrās,
Akla sāpe kā nezināms drauds –
Māte teica: Tas tikai tāpēc,
Tikai tāpēc, dēliņ, ka audz!

Laikam caurvējā esmu stāvējis,
Akla sāpe skursteņos kauc.
Kas man sacīs: Tas tikai tāpēc,
Tikai tāpēc, dēliņ, ka audz!

Piedz:

Vecais zābaciņš – mana bērnība,
Kā lai projām, projām to sviež!
Vecais zābaciņš – mātes gādātais
Nepanesami spiež!

Akla sāpe te atkal ciemojas,
Tūkstoš balsis pasaule sauc –
Kas man sacīs: Tas tikai tāpēc,
Tikai tāpēc, dēliņ, ka audz!

8. Upē naktī pīles klie dz

Upē naktī pīles klie dz,
Un tu arī neiemie dz,
Tāpēc jau ka, nevar zināt - kāpēc.
Varbūt, ka ir ņemts par daudz,
Varbūt ka par daudz ir ļauts,
Un varbūt par maz ir arī sāpēts.

Izeju no mājām kluss,
Zvaigznes spīd un dubļi dus,
Un var skaidri redzēt laimes naudu.
Tas nekas, ak, tas tik tā,
Tas tik tādā klusumā,
Tik no malas izliekas, ka raudu.

Upē naktī pīles klie dz,
Un tu arī neiemie dz,
Visur kaut kāds troksnis kluss un slāpēts.
Tas nekas, ak, tas tik tā,
Tas tik tādā klusumā,
Tāpēc jau, ka nevar zināt - kāpēc.

9. Lācītis

E. Liepiņš

Tu man ļoti nepatīc - varens, liels un cildīgs.
Kaut tu būtu lācītis, zāgu skaidām pildīts!
Tad es teiktu: Pinkainīt, pietiek vienam dvašot,
Vīlīti es atrastu, kur tā vājāk sašūts.

Piedz.

Aijā aijaijā aijaijaijajā 4r.

Caurumiņu izurbtu un no prieka mirtu,
Ja no tava puncīša zāgu skaidas birtu.
Birtu, birtu, izbirtu, satecētu iekšā.
Tāpēc jau es urbinu, lai tur tiktu iekšā.

Piedz.

Tad mēs būsim vesels viens. Dzīve mums būs šāda:
Mana galva, prāts un acs, klāt vēl tava āda,
Tad mēs būsim vesels viens, kopā iesim bitēs,
Un mums abiem medus būs, kas gar vaigiem ritēs.

Piedz.

Mazo, mīlo lācīti, mēs jau tevi baidām,
Ja tās skaidas tavējās, paliec tad ar skaidām! (2r.)

Piedz. 2r.

10. Liepas satumst (Tev)

Aleksandrs Čaks

Liepas satumst, lapās apklust vēji,
Savāds gurdums zāli lejup māc.

Un tu atkal šodien nevarēji,
Atnākt šurp, kā bija norunāts. 2x

Kamdēļ teikt un smaidot solīt klusi,
Ka tu nāksi tad, kad Saule riet.

Ja tu zini, ka uz citu pusi,
Gribas tev tai pašā brīdī iet? 2x

Laikam tīk tā doma tev un jūta,
Ka es mokos, tevi gaidot viens !

Kamēr vējš pār zemi nakti sūta,
Tumsā pazūd ceļu baltais piens. 2x

Kā lai zin, varbūt tā arī labi,
Ka te sēžu skumjš un vientulīgs !

Mani draugi tagad - ceļa stabi,
Nakts un klusums, klusums brīnišķīgs. 2x

Liepas satumst, lapās apklust vēji,
Savāds gurdums zāli lejup māc.

Un tu atkal šodien nevarēji,
Atnākt šurp, kā bija norunāts ! 2x

11. Krizantēmas

Uz galda glāzē stāv krizantēmas,
Un rozes sen jau vītušas.
Nenāc pie manis, nemeklē laimi,
Kas bija sen, jau aizgājis.

Tas bija toreiz, kad Tevas acis
Vēl spēja mani valdzināt,
Bet tagad tumšās rudenā naktīs
Man atliek tikai pasmaidīt.

Kas pirmā atnāks, tai piederēšu,
Ar krizantēmām rotāšu.
Un smaidīdami mēs grēkā grimsim
Kā ievas ziediņš atvarā.

No rīta svešos ļaudīs ejot,
Mums skats būs tīrs un nevainīgs.
Tik krizantēmas uz galda glāzē.
Bet tās jau muļķes nesaprot...

12. Mūsu mīlestība

Čikāgas Piecīši

Es zinu, ka mēs vēlreiz satiksimies,
Tik jautājums ir, kad tas būs un kur.
Par spīti tam, ka nelabvēlīgs liktens
Mūs katru savā pasauls malā tur.

Vai satiksimies kādā ielas stūrī,
Kuram daudzreiz būs jau mainīts nosaukums,
Vai uz mīlētāju nosēdēta sola,
Kuram blakus Vērmaņparkā lauvas skumst.

Piedz.

Kā rietumvēji, kas krastā pūš
Aiz kāpām aizķēries mums mūžs.
Zem priežu zariem, kur virši zied,
Vējš vienmēr veco šūpuļdziesmu dzied.

Kad lidlaukā tu smaidot nāksi pretī,
Tev rokās ziedēs desmit vasaras.
Tad grūti atšķirt būs, kas mirdzēs spožāk,
Vai tā rasa ziedos būs, vai asaras.

Vēlāk roku rokā staigāsim pa ielām,
Mums kā ēnas gadu simti līdzī ies.
Kamēr saule vien virs Rīgas torņiem spīdēs,
Mūsu mīlestība nekad nebeigsies.

13. Latvju bērniem

Čikāgas Piecīši

Saldu dusu visiem maziem latvju bērniem,
Izkaisītiem pieaugušo pasaulē.
No Rietumastrālijas līdz Ziemeļkanādai,
No Riodežaneiro līdz pat Rīgas jūrmalai. 2X

Viena saule, tas pats mēness,
Visiem viena tēvu valodīn`. 2X

Lai visskaistākie no sapņiem, kādus redziet,
Vienā dienā īstenībā pārvēršas.
No Rietummičiganas līdz Ziemeļanglijai,
No Sanfrancisko liča līdz pat Rīgas jūrmalai.

Viena saule, tas pats mēness ...

14. Teic, kas esi

Raimonds Pauls, Māra Zālīte, "Meža gulbji"

Draugi, man sakiet bez viltus
Vai es jucis vai dzēris, vai slinks,
Nav dzimusi meitene skaistāka
Un nezin vai kādreiz dzims...
Nav dzimusi meitene skaistāka
Un nezin vai kādreiz dzims...

Man liekas, ka reiz tā jau bijis,
Man liekas jau noticis,
Tā meitene nāk no sapņa,
Ko mūžam es sapņojis...
Tā meitene nāk no sapņa,
Ko mūžam es sapņojis...

Draugi man sakiet bez viltus
Vai es noburts vai iedomu nests -
Tā meitene nāk no sapņa,
Ko mūžam es sapņojis...
Tā meitene nāk no sapņa,
Ko mūžam es sapņojis...

vai tu meža dvēselīte?
vai tu nokritusi zvaigzne?
vai tu nabaga maldījies bērns?
teic kas esi...

varbūt laime ko meklēju sen,
varbūt laime ko meklēju sen,
varbūt laime ko meklēju sen...

teic kas esi, teic kas esi,
teic kas esi, teic kas esi,
teic kas esi, teic kas esi,
teic kas esi...

15. Dažu skaistu ziedu

A. Drēģeris

Dažu skaistu ziedu
Gaujā kaisu es,
Lai tie manai mīļai
Nestu sveicienu.

Pats uz Gaujas krasta
Dziesmu dziedāju,
Dziedāju par laimi
Un par līgavu.

Sen jau aizmirsusies
Man šī dziesmiņa,
Sen jau mana mīlā
Citam līgava.

Bet, kad Gaujas krastos
Atkal ievas zied,
Tad uz veco vietu
Allaž mēdzu iet.

Un kā senāk ziedus
Gaujā kaisu es,
Nevaicādams, kurp lai
Viļņi viņus nes.

Nevienam, nevienam neteikšu,
Ko šovakar mīlēšu es,
Nevienam, nevienam neteikšu,
Ko šovakar mīlēšu es.

Vai alu, vai šņabi, vai vīnu,
Vai daiļo meiteni.
Vai alu, vai šņabi, vai vīnu,
Vai daiļo meiteni.

Gan alu, gan šņabi, gan vīnu,
Gan daiļo meiteni,
Gan alu, gan šņabi, gan vīnu,
Gan daiļo meiteni.

Ne pipēšu, ne dzeršu,
Ne meitas mīlēšu,
Tik divas bumbas pirkšu,
Ar tām es vingrošu.

Dažu skaistu ziedu
Gaujā kaisu es,
Lai tie manai mīļai
Nestu sveicienu.

16. Upe nesa ozoliņu

Tautasdziesma, Tautasdziesma, -

Upe nesa ozoliņu
Ar visāmi bitītēm.
Upe nesa ozoliņu
Ar visāmi bitītēm.

Dravinieka līgaviņa
Tek gar malu raudādam’.

Ziedu svārki mugurāi,
Vaska cimdi rociņā.

Trūka, trūka tev bitīte,
Ja tev trūka, trūkst man ar.

Ja tev trūka sila ziedu,
Trūkst man vaska ritulīš’.

17. Desmitais tramvajs

Labvēlīgais Tips

Paskatos spogulī,
Ieraugu sevi smukajā uzvalkā
Ceļš mani ved uz Bišu Muižu 10. datumā
Noslēdzies kārtējais maratons
Man mēneša garumā
Mirkļi sarūk līdz nebūtībai
Līdz durvis atveras

Desmitais tramvajs
Divsliežu mirdzumā
Ved mani tālumā divu nedēļu garumā
desmitais tramvajs
Mūsu sirdspuksti kopā skan
Nāc sēdies sapņu vagonā

Saules un rietu
Siltuma pildīta braucošā istabā
Uzsmaida bērniem konduktors Jēkabs
Sauc mani uzvārdā
Sveic mani koki un puķes, un zāle
un pilošais saldējums
Bišu muižā sagaidīs mani iztikas minimums

Desmitais tramvajs
Divsliežu mirdzumā
Ved mani tāluma divu nedēļu garumā
desmitais tramvajs
Mūsu sirdspuksti kopā skan
Nāc sēdies sapņu vagonā

(solo)

(2x)Desmitais tramvajs
Divsliežu mirdzumā
Ved mani tāluma divu nedēļu garumā
desmitais tramvajs
Mūsu sirdspuksti kopā skan
Nāc sēdies sapņu vagonā

18. Omnibuss

Labvēlīgais Tips, Andris Freidenfelds, Labvēlīgais Tips

Domātāji domās dzīvo,
Vēsturnieki – atmiņās,
Brauc pa mūsu zemi brīvo
Omnibuss, kas nestājas.
Pirmā stāvā neticīgie,
Otrā mazliet laimīgie.
Buratino pie pieminēkļa ziedus kārto,
Muļķu laukā aprok kapeikas un raugās
Otrā rītā – vai tik nebūs zāle zaļāka
Pēc tā, pēc lielā it nekā.

2x

Omnibuss, omnibuss
Iebrauc manā dārzā kluss,
Izbraukā man tomātus,
Redīsus un burkānus,
Un aizbrauc nezināmā virzienā.

Vientulīgā apātijā
Skumji stūrē šoferis,
Pat ļoti jautrā kompānijā
Izskatās viņš aizmidzis.
Kontrolieri ārprātīgie,
Pasažieri nolemtie.
Arlekinos nesmejas, bet rauj tik sīvo,
Pat monarhijs nav vairs tā, kas kādreiz bija.
Rīta vējos nokrīt zemē lapa pēdējā,
Nekā un mums vairs nav nekā.

2x

Omnibuss, omnibuss
Iebrauc manā dārzā kluss,
Izbraukā man tomātus,
Redīsus un burkānus,
Un aizbrauc nezināmā virzienā.

Un aizbrauc nezināmā virzienā,
Un aizbrauc nezināmā virzienā.

19. Silavas valsis

Indulis Kalniņš, Venta Vīgante, Edgars Zveja un Valentīna Butāne

Silti vēji priežu silus glāsta,
Bites saldus ziedos rāmi san.
Upe ko mums, šalcot klusi, rāmi stāsta,
Neaizmirst nekad to Tev un man.

Neaizmirst nekad to rudens dienu,
Bikli soļi skolai pretī nes.
Un starp simtām tikai Tevi vienu
Pirmo reizi Tevi ieraudzīju es.

Ko man šovakar vēl vairāk stāstīt?
Medus bite ziedos rāmi san.
Manās acis izlasīt Tu vari:
Kopā jāiet dzīvē Tev un man.

20. Pie dzintara jūras

Pie Dzintara jūras, kas Kurzemi vij,
Reiz vientuļā krastā tie tikušies bij.
Viņš Daugavas laivinieks,
Kam strauji pukst sirds,
Tā zvejniece jauna, prieks acīs tai mirdz.

Nāc līdz manā dzimtenē meitene teica
Draugs mans, klusi iemīlot sirds tevi sveica.
Mēs saderam kopā, tā man vidzemnieks teic,
Kā Kurzemes vēji, tā dzied Vidzemes vējš.

No Daugavas krastiem stalts laivinieks brauc,
To Dzintara jūra un meitene sauc.
Kur Kurzemes krastā tie tikušies bij,
Tur nākotnes laimei tie gredzenus mij.

Nāc līdz manā dzimtenē meitene teica
Draugs mans, klusi iemīlot sirds tevi sveica.
Mēs saderam kopā, jo tu laivinieks stalts,
Un Dzintara jūra mūsu laimei te šalc.

21. Gaujas laivinieks

Sniedz roku, daiļā meitiņa,
Nāc sēdies laiviņā.
Stalts laivinieks meiču aicina
Un roku pretī sniedz.

Piedz.:
Tās acis, tās acis, es aizmirst nespēju,
Par zilajām acīm, es mūžam domāšu.

Pret strumi puisēns laivu griež,
Tam ilgu pilna sirds,
Kā spožas zvaigznes debēs,
Tā meičai acis mirdz.

Pie krūts tam glaužas meitene
Un ķīlai skūpstu sniedz,
Tai acīs sāpju asaras,
Kas mīlu nenoliedz.

Plūst Gaujas viļņi steidzīgi,
Tiem gadi līdzī steidz,
Sirms kļuvis Gaujas laivinieks,
Tas sērot nenobeidz.

22. Pelnrušķīte

Raimonds Pauls, V. Artavs, Viktors Lapčēnoks

Visas lepnas mātes meitas
Manaj pilij garām iet.
Jumta spraugās zvaigznes raugās,
Un pa kaktiem vēji dzied.

Nav ne spoguļu, ne zīda,
Kas tik grezni sienas klāj.
Čīkst un ļogās dēļu grīda,
Vecā gulta līdzī tai.

Piedz.
Taču šonakt manā pilī
Visi logi gaiši spīd.
Gaidu tevi, gaidu tevi,
Mana mīļā pelnrušķīt!

Peles kariatē jau jūgtas,
Runcis kučier's sauc jau "nū"!
Mātes meitas netiks lūgtas,
Tikai viena pati tu.

Arī orķestra mums nebūs,
Te bez viņa sienas trīc.
Cauru naksniņu mums dziedās
Klusi, klusi circenīt's.

Bargā pamāte lai pati
Savā ķēķī galā tiek.
Un lai katlus berž, ja patīk,
Tev pie manis jāpaliek.

Kad mēs pilī kāzas dzersim,
Lai uz galdiem nekrīt sniegs,
Rokā pārvaldnieku ķersim,
Lai viņš jaunu jumtu liek.

23. Meitene zeltene

Līvi

Atceries, manu mīlo meitenīt,
Kad tu man pirmo skūpstu solījies reiz dot!
Gaidīju tevi naktī klusajā,
Mēnesī, mēnesnīcai gaiši starojot.
Gaidīju tevi, nesagaidīju,
Vilšanos smagu naktī rīts man austot nes.
Ak, kamdēļ mani moci mīlotā,
Nevaru vairs bez tevīm dzīvot ilgāk es!

Piedziedājums.2x

Meitene zeltene, klausies kā pukst mana sirds -
Tiki tik, tiki tak!
Meitene zeltene, tev jau tā pat viņa pukst -
Tiki tik, tiki tak.

Atceries manu mīlo meitenīt,
Kad tu man pirmo skūpstu solījies reiz dot!
Gaidīju tevi naktī klusajā
Mēnesī, mēnesnīcai gaiši starojot.
Gaidīju tevi ,nesagaidīju,
Vilšanos smagu naktī rīts man austot nes.
Ak, kamdēļ mani moci ,mīlotā,
Nevaru vairs bez tevīm ilgāk dzīvot es!

Piedz. 2x

Solo

Piedz.4x

24. Leonora

Grigorijs Zilbers, Aleksandrs Gargazins, Žoržs Siksna

Ja mēs kādu, dienu ja mēs tiksimies,
Es tev lūgšu vienu neizliksimies
Ja tev klusēt smagi, runāt sapīgi,
Slēpties nevajaga vārdos pļāpīgos.

Leonora vārds kā dziesma šīs skan
Leonora klusēt sapīgi man
Leonora saucu atbalsī es
Loeno Leono Leonora.

Ko tu aizliedz sirdī vari neteikto
Es bez vārdiem dzirdu arī neteikto
Tikai ja pret sevi neizliksimies
Varbūt mēs ar tevi atkal tiksimies

Leonora vārds kā dziesma šīs skan
Leonora klusēt sapīgi man
Leonora saucu atbalsī es
Loeno Leono Leonora.

nan-nan nana nan-nan nana nana nana na
nan-nan nana nan-nan nana nana nana na
nan-nan nana nan-nan nana nana nana na

Ja mēs kādu, kādu dienu tiksimies,
Es tev lūgšu vienu neizliksimies
Ja tev klusēt smagi, runāt sapīgi,
Slēpties nevajaga vārdos pļāpīgos.

Leonora vārds kā dziesma šīs skan
Leonora klusēt sapīgi man
Leonora saucu atbalsī es
Loeno Leono Leonora.

25. Zemenes

Kopš bērnu dienām tevi zinu es.
Mēs gandrīz katru dienu bijām kopā.
Gan uz skolas sola gan uz tāfeles.
Kā mācēju es rakstu tavu vārdu.

Piedz.
Pēdējo reiz, tā gribētos ar tevi atkal kopā.
Pēdējo reiz, būt mūsu pielijušā vasarā.

Vai aceries kā uzsmaidīja gaiss?
Kā lietū gājām lasīt zemenes.
Kā aizbēgām no stundām kopā mēs.
Un skūpstījāmies tad zem ābeles.

piedz.

Viss kārtībā, zied atkal zemnes.
Un mūsu bērni tagad vienā klasē.
Tu vienmēr būsi mana meitene.
No mūsu pielijušās vasaras.

Piedz.x2
Pēdējo.

26. Ķiršu Lietus

Zigmars Liepiņš, Alfrēds Krūklis, Nora Bumbiere

Kaut kur tālu, tāl...
Vēl ķiršu lietus līst
Tas nevar būt, nevar būt nekad, nekad
Kaut kur tālu tāl...
Vēl kāda dziesma klīst
Tas nevar būt, nevar būt nekad...

Pār ievu baltajām kupenām
Smeldz kāda sāpe par vasarām tām
Smeldz kāda sāpe par vasarām tām
Tā kā sapnis...
Tā kā atbalss...

Kaut kur tālu, tāl...
Vēl ķiršu lietus līst
Tas nevar būt, nevar būt nekad, nekad
Kaut kur tālu tāl...
Vēl kāda dziesma klīst
Tas nevar būt, nevar būt nekad...

27. Vēl jau es ziedu...

A.Kublinskis, Ā.Elksne, M. Vilcāne

Kur tu tā skaties uz mani, Ko tu tā skaties?
It kā es būtu pēc salta ziedoņa lietūs....
Piepeši uzplaukusi ,piepeši uzplaukusi
Ko tu tā skaties uz mani, Ko tu tā skaties?

Viss kas bij dodams ir atdots
Viss jau ir atdots
Baltsārtos ziedos es raugos skumji un viedi.
Piepeši sapratusi, piepeši sapratusi...

Viss kas bij dodams ir atdots
Viss jau ir atdots
Gan saulei baltai,
Gan vējam saltam
Gan puteņiem pērniem
Gan vīram un bērniem...
Piepeši sapratusi, piepeši sapratusi
Vis kas bij dodams ir atdots
Viss jau ir atdots...

Vēl jau es ziedu kā senāk
Vēl jau es ziedu
Salnai un vējampar spīti,gadiem par spīti
Piepeši sapratusi, piepeši sapratusi
Vēl jau es ziedu kā senāk
Vēl jau es ziedu...
Gan saulei baltai,
Gan vējam saltam
Gan puteņiem pērniem
Gan vīram un bērniem...
Piepeši sapratusi, piepeši sapratusi
Vēl jau es ziedu kā senāk
Vēl jau es ziedu...

28. Tik dēļ jums

A. Bērziņš

Tramvajam ir suņa daba -
Apstājas pie katra staba
Tik dēļ jums, daiļās dāmas, dēļ jums.

Tumsā nevar saprast labi,
Vai tie miliči, vai stabi
Tik dēļ jums, daiļās dāmas, dēļ jums.

Kapteins sauc no kajītes:
Stūrman, neķer mailītes!
Tik dēļ jums, daiļās dāmas, dēļ jums.

Kaut gan stūrmans stūri tur,
Kuģīts aiziet ļur ļur ļur
Tik dēļ jums, daiļās dāmas, dēļ jums.

Tā viņš šūpojas uz grunts,
Pasažieri saka; Punkts.
Tik dēļ jums, daiļās dāmas, dēļ jums.

Nu mēs paši stūrēsim,
Ne no malas žūrēsim,
Glābjot jūs, daiļās dāmas, tik jūs.

Jūrā zivs un aļģe nīkst,
Zemē pēdēj's kurmiņš pīkst
Ne dēļ jums, daiļās dāmas, ne dēļ
jums.

Olainieši, ventspilnieki
Negrib būt virs zemes lieki
Tik dēļ jums, daiļās dāmas, dēļ jums.

Zemnieks bulli audzējis,
Migrants viņu apēdis,
Kauli jums, ražotāji, tie jums.

Tos, kas plāno, raus tos jods,
Pilns būs atkal zāpītes pods,
Arī jums, daiļās dāmas, arī jums.

Stagnants buldurjāņus dzer,
Vēl uz specapgādi cer,
Štrunts par jums, daiļās dāmas,
štrunts par jums!

Vakar zinātnieks un pētnieks
Negrib rīt būt atkal sētnieks,
Negrib būt, negrib būt, vai cik grūt!

Ilgi karots, nu būs prieks,
Kas mums brīvību vairs liegs?
Iedzimtie, viss dēļ jums, tik dēļ
jums.

To, ka bodē nav nekā,
Sacis dzimtā valodā
Tik dēļ jums, daiļās dāmas, dēļ jums.

Bet kas grib dzīvot vienos priekos,
Frontē iet, ne pašarniekos
Tik dēļ jums, daiļās dāmas, dēļ jums.

Bet tas vēl arī nav nekas,
Notiks lietas trakākas,
Tik dēļ jums, daiļās dāmas, dēļ jums.

29. Bez mums jau nevar tik un tā

Zigmars Liepiņš, Kaspars Dimiteris

O, kādi zēni!
Tā tikai rādās.
Tie ir kā manekeni no žurnāliem
Tie pārāk lepnī.
Tā viņi spēlē.
Man netik spēlēt, varu ko pazaudēt.
Var arī iegūt.
Man tomēr bailes.
Vien īsu brīdi sirdī tu baidīsies.
Kā viņi skatās!
Tie mūsu varā.
Varbūt ar tiem no sirds var ko saspēlēt?

Piedz. 2x

Ne, ne, ne, ne, ne, ne, ne nevajag!
(Bez mums jau nevar tik un tā)
Ja būs vērts, gan pratīsim.
(Ak šausmas!)
Nevajag!
(Bez mums jau nevar tik un tā)

Nāk tie par tuvu.
Un kā tie smaida!
Tā smaida skaistie filmās no ekrāniem.
Man viņi patīk.
Tie rupji spēlē.
Lai tikai spēlē vien, ja var uzvarēt.
Ir viss jau redzēts.
Bet varbūt tomēr...
Gan tev no rīta to nāksies to nožēlot.
Tad labāk bēgsim.
Ar viņiem kopā.
Ar viņiem kopā, tikai ne paspēlēt!

Piedz. 2x

30. Latgalei

Raimonds Pauls, Z.Purvs

Rieta stundā vēlā
Norimst pelēks vējš.
Ilgi klausos senā dziesmā žēlā un Latgalē.
Zvaigznes ezera dzelmē
Maigas dzirkstis sēj.
Tāda nakts tik jūlijā var būt un Latgalē.

Tu esi daiļa tagad izaugusi un pēc dienas darbiem dusi vēl.
Es tavu tumšo acu sapņus minu,
Tevi, kautrā, nepazīnu vēl.
Ceļas saule dāsnā,
Mostas rīta vējš.
Sirds man paliek tavā malā, Rāzna, un Latgalē.

31. Pie Dieviņa gari galdi

Latgaliešu bērnu dziesma

1. Pie Dieviņa gari galdi, gari galdi,
tur sēd pati mīļā Māra, mīļā Mār'.

2. Tur sēd pati mīļā Māra, mīļā Māra,
Villainītes rakstīdama, rakstīdam',

3. Izrakstīja, saskaitīja, saskaitīja,
Atdod Dieva rociņāi, rociņā.

4. Nu, Dieviņi tava vaļa, tava vaļa,
Nu tavāi rociņāi, rociņā.

5. Nu tavāi rociņāi, rociņāi
Pašas Laimas atslēdziņa, atslēdziņ'.

6. Dod, Dieviņi, kalnā kāpti, kalnā kāpti,
Ne no kalna lejiņāi, lejiņā!

7. Dod Dievi'ni otram doti, otram doti,
Ne no otra mīļi lūgti, mīļi lūgt!

8. Otram devu dziedādama, dziedādama,
Otru lūdzu raudādama, raudādam'.

32. Es zinu, ka vienreiz man dārziņš būs

Es zinu, ka vienreiz
Man dārziņš būs,
Kur ziedēs tik rozes
Un nesāpēs sirds. (2x)

Es iegāju dārzā,
Kur puķes zied.
Starp viņām bij roze,
Kas brīnišķi zied.

Es sacīju rozei:
"Tu patīc man.
Es vēlētos tevi
Tik brīnišķi kopt."

Bet liktens bij lēmis
Man projām iet
Un šķirties no rozes
Kas brīnišķi zied.

Kad pārnācu mājās,
Rozes vairs nav.
Es vaicāju puķēm,
Kur palika tā.

Tās atteica klusi:
"Par vēlu tu nāc.
Cits noplūca rozi
Še neaicināts."

Es zinu, ka vienreiz
Man dārziņš būs,
Kur nevītīs rozes
Un neplūks tās cits.

33. Cielaviņa

Raimonds Pauls, Leons Briedis, Jānis Paukštello

Ai, tēvu zeme stūru stūriem,
Cik tuvs un pazīstams it viss:
Gan Kolkas raga vēji sūrie,
Gan leišu males debesīs.

Visapkārt zeme zied
Kā zilīs zieds un tik,
Tik neparasti viegli iet,
Pat nedomājot, cik
Jau dzīvē nostaigāts,
Jo vēl aizvien, aizvien
Ik rītus Kurzeme
Kā cielaviņa pretī skrien.

Kā mātei sejā visā raugos,
Kā māte manī raugās viss:
Gan staltais Gaiziņš rudzu laukos,
Gan bērzu birzīs Inesis.

Visapkārt zeme zied
Kā zilīs zieds un tik,
Tik neparasti viegli iet,
Pat nedomājot, cik
Jau dzīvē nostaigāts,
Jo vēl aizvien, aizvien
Ik rītus Vidzeme
Kā cielaviņa pretī skrien.

Var visu mūžu alkt un tiekties,
Vēl vienmēr aicinās it viss:
Gan Rāzņas tāles neaizsniegtās,
Gan Mākonkalna atbalsis.

Visapkārt zeme zied
Kā zilīs zieds un tik,
Tik neparasti viegli iet,
Pat nedomājot, cik
Jau dzīvē nostaigāts,
Jo vēl aizvien, aizvien
Ik rītus Latgale
Kā cielaviņa pretī skrien.

34. Vālodzīte

Pēteris Jurciņš, Pēteris Jurciņš, Ž.Siksna

Līganā āra bērza,
Vālodzes šūpulītis
Šūpulī ligo lēni,
Dzelteni vālodzēni

Ligojas bērza zari,
Zaros skan putnu rīti
Izšūpos dzimtā mala,
Man mazu vālodzīti

Skries mana vālodzīte,
Pakalnu klaigātāja
Sauks mani atkal mājās,
Pasaules staigātāju

35. Tumša, tumša tā eglīte

t.dz., t.dz., tauta

Tumša, tumša tā eglīte,
Kur caunīte nakti gul/

Piedz. Ai rillasā, ai rassasā,
Ai džimlai rūdi rallallā,
Ai tir vir vir vir bum bum bum,
Ai trrr rassasā,
Ai rillasā, ai rassasā,
Ai džimlai rūdi rallallā.

Tālu, tālu tā māmiņa,
Kur aug mana līgaviņ`.

No kurienes tu, puisīti,
Ar tik jauku valodiņ`?

Es, māmiņa, no Vidzemes,
Nāku savas vajadzīb`s.

Gribu precēt jūs` meitiņu,
To, lūdzami, neliedziet.

Velti, velti tu, puisīti,
Uz meitiņas lūkojies.

Viena pati man meitiņa,
Tā par mazu, tā par jaunu.

Tai būs mātes rīkstes bīties,
Ne pēc jauniem puisiem dzīties.

Jūs, māmiņa, veci ļaudis,
Jūs aplami runājiet.

Pa pāriemi rieksti auga,
Pa pāriemi āboliņ`.

Jūras putni gaisā skrēja
Un pa pāriem pārojās.

Tā būs jauniem ļaudīm arī
Pa pāriemi pāroties.

Vecs ar vecu sagulēja,
Žīds ar kuili cauri skrēj`.

Jauns ar jaunu sagulēja,
Ūdens cauri netecēj`.

36. Krodziņā

Pār ciemata jumtiem
Jau nolaižas krēsla
Zin bērni laiks
mājup nu iet
Bet bodnieka sieva
Vēl noslauka ietvi
Pats slēgus viņš
Aiztaisa ciet
Kaut darbdiena garām
Un cilvēks ir guris
Vēl nedodas
Mājup dažs labs
Bet pa ceļam iegriežas
Krodziņā mazā
Kur līksmi
Viņš sagaidīts taps

Uz ielas stūra
Tai krodziņā mazā
Kur dzīve vērtā
Ikvienam vēl šķiet
Uz ielas stūra
Tai krodziņā mazā
Kur varam laimes no
Kausa sev liet

Pie sienām tur spraustas
Ir fotogrāfijas
Un pastkaršu
Sveicieni tur
Pustumsā balsis
Ar smiekliem vijas un
Stāsti kā
Gājis kam kur
Viens paceļ glāzi
Vēl sekmes otram

Cits vēro
Trumpas kā sit
Mūzikas automātā
Atskan dziesmas
Un stundas kā
Minūtes sit

Uz ielas stūra
Tai krodziņā mazā
Kur dzīve vērtā
Ikvienam vēl šķiet
Uz ielas stūra
Tai krodziņā mazā
Kur varam laimes no
Kausa sev liet

SOLO

Uz ielas stūra
Tai krodziņā mazā
Kur dzīve vērtā
Ikvienam vēl šķiet
Uz ielas stūra
Tai krodziņā mazā
Kur varam laimes no
Kausa sev liet
Uz ielas stūra
Tai krodziņā mazā
Kur dzīve vērtā
Ikvienam vēl šķiet
Uz ielas stūra
Tai krodziņā mazā
Kur varam laimes no
Kausa sev liet

37. Es aiziet nevaru

Raimonds Pauls

Tu biji kails un vēju aplauzts koks.
Es lapots vītenis ar ziliem ziedu zvaniem,
Pie stumbra rētainā, kas smalkām stīgām plok,
Nu pilni tavi zari ziediem maniem.

Nu dūc ap tevi atkal bišu spiets,
Un putni ligzdo zaļu lapu ēnā.
Tu stāvu raženo pār upes dzelmi liec
Un spoguļojies ilgi vilnī rēnā.

Piedz.
Tev liekas, ka tu salapojis pats,
Tu gribi izrauties no manu stīgu skavām.
Dreb sāpēs tītenis un zila zieda acs
Lej asaras pār zaru rokām tavām.

Bet ciešāk vēl pie raupjā stumbra plok,
Vēl maigāk zvana ziliem ziedu zvaniem,
Es aiziet nevaru no tevis, sausais koks,
Lai kails tu nepaliec bez lapu lokiem maniem.

38. Es biju māmiņai

Tautasdziesma, Tautasdziesma, -

Es biju māmiņai viena pati meitiņ',
Nezin' kādu vīru ņemt.

Māmiņa saka: grāvrača dēlu,
Vai, vai, māmiņ, - nē, nē, nē!

Visi tad sacīs: grāvrača sieva,
Grāvrac's dubļu bridējiņš.

Māmiņa saka: kalēja dēlu,
Vai, vai, māmiņ, - nē, nē, nē !

Visi tad sacīs: kalēja sieva,
Kalējs dzelžu dauzītājs.

Māmiņ saka: bondara dēlu,
Vai, vai, māmiņ - nē, nē, nē!

Visi tad sacīs: bondara sieva,
Bondars mucu stīpotājs.

Es bij' māmiņai viena pati meitiņ',
Kur man kādu vīru ņemt?

39. Iedzer, vecais, granapipku

Iedzer, vecais, granapipku,
Naudu nežēlo.
Tik un tā jau kapā līdzī
Nepaņemsi to.

Piedz.
Ramtairidirā,
Ramtairidirā.

Liec, lai galdā ripo lati,
Panākumi būs.
Kaut vai galvā sirmi mati,
Dzīve jauka kļūs.

Atkal jauka vasariņa,
Bites ziedos dūc.
Atkal jauna līgaviņa
Glaužas man pie krūts.

Acis bola, mīlēt sola,
Lai tur nāk vai kas.
Tu pie manis, es pie tevis,
Redz, cik jauki tas.

Kur tas Ješka ir palicis,
Ka vairs neredz to.
Droši vien būs krogā ticis,
Jauki uzdzīvo.

Aizvakar viņš krogā bijis,
Teica man to pats.
Jampamdraci sataisījis,
Šodien zila acs.

40. Lilioma dziesma

Imants Kalniņš, Māris Čaklais

Atkal, atkal ir debesis pušu,
Atkal ielāpi jāuzliek tām.
Sanāk, sanāk, kas samaksājuši,
Zem šīm baltajām akācijām.
Tas ir nieks dzīvu uguni norīt,
Ja tik aliņš ir virsū, ko dzert.
Tikpat labi bez alus var noreibt
No vistukšākās pudeles dzert.

Piedz.

Jo tu esi dzīvs, jo tu esi dzīva,
Viens zirgs vēl ir brīvs,
Viena vieta uz brieža vēl brīva,
Uz brieža vēl brīva.

Ej, jūs pogotie, noslēpiet dunčus,
Kamēr kāds vēl nav palicis stīvs.
Mūsu karogs ir meiteņu brunči,
Tas ir karogs, kas mūžīgi plīv.

Vai jums vēderā dienišķā desa,
Vai tur vienkārši vārdes kurkst.
Te mēs visi vienādi esam,
Vai tad būs tā vēl citur kaut kur?

Jums ir punči un pogas, un dunči,
Bet cik skatiens jums stiklaini stīvs.
Mūsu karogs ir meiteņu brunči,
Tas ir karogs, kas mūžīgi plīv!
Atkal, atkal ir debesis pušu
Atkal ielāpi jāuzliek tām.
Sanāk, sanāk, kas samaksājuši,
Zem šīm baltajām akācijām.

41. Kāpēc man dziedāt svešu dziesmu

Raimonds Pauls, A.Krūklis

Jau sen šo zemi bērzu zemi sauc,
Pie mājas pelēks akmens kladz.
Jau sen te jūmtā stārķa dziesma skan.
Un svēta, dārga tā ir man.

Piedziedājums

Kāpēc man dziedāt svešu dziesmu,
Kur citas skaņas skan un citu domu rod ?
Kāpēc man dziedāt svešu dziesmu ? –
Man tuva tā, ko dzimtā zeme dod.

Jau sen šo zemi – dziesmu zemi sauc,
Te gaisma akmenī pat aust.
Jau sen te Daugaviņas dziesma skan
Un svēta, dārga tā ir man.

[Piedziedājums]

Jau sen šo zemi – tēvu zemi sauc,
Te mums sensenis dzīvot ļauts.
Jau sen te manas tautas dziesma skan
Un svēta, dārga tā ir man.

[Piedziedājums]

42. Jau saule riet

Jau saule riet aiz tumšām egļu sienām,
Sarkst padebeši, vakars kalnos tvan,
No bērnības, no senām tālām dienām
Man atmiņā vēl klusa dziesma skan.

To dzimtenē aiz zilās mežu miglas
Man kādreiz māte klusi dziedāja,
Skrien gadi prom kā bezdelīgas
Nes visu līdz, tik atstāj atmiņas.

Ai, dzimtene, ai, māmuliņa mana,
Jūs, projām sen, vairs atsaukt nespēju,
Sarkst padebeši, vakars kalnos zvana,
Es sūtu jums daudz mīlu sveicienu.

43. Jauns un traks

Jauns un traks tu, puika, esi bijis,
Lauzdams manu zelta gredzentiņ`.

Piedz.:
O` dritvai kociņ, tevi mīlu,
Bez tevis dzīvot nevaru un negribu
Tad nāc un saņemi par ķīlu
Šo mazo nieka bučiņu.

Vai tu gribi manim jaunu pirkti,
Jeb vai saukt par savu līgaviņ`.

Nav naudiņas man, ko jaunu pirkti,
Saukšu tev` par savu līgaviņ`.

Tikmēr saukšu tev` par līgaviņu,
Kamēr sārta rīta saule lēks.

Nu uzlēca sārta rīta saule,
Nu, ardievu, ciema zeltenīt`!

Man pašam ir daiļa līgaviņa,
Gaida mani mājās pārnākot.

44. Brauciet lēnām pār tiltu

Raimonds Pauls, Adolfs Alunans, Paukštello

Caur to ar' esam slaveni,
Ka gludi mūsu lielceļi
Un kur vēl tilti varenie,
Tie glītākie un stiprākie
Bet tos nu zināms taupām ar,
Cik tādus tik vien taupīt var
Un tādēļ katram tiltiņam
Mēs abos galos uzrakstām

Piedz.

Brauciet lēnām pār tiltu draugi,
Brauciet lēnām pār tiltu draugi,
Un neiekrīti, un neiekrīti,
Brauciet lēnām pār tiltu draugi.

Mūs' rakstniecībā tam tik svars,
Ko lielīja tas soģu bars.
Kādēļ ar kritiķieri brauc
Un rakstniekus pie tiesas sauc.

Tur vienreiz gadā suna tos,
Lai rakstniecība paceltos.
Tur dzirdam lielas muļķības,
Ka allaž taisni jākaunas.

Un aplausus līdz sadzirdam,
Ar prieku atkal iznākam.
Bet tomēr beigsim dziedāt nu,
Kaut daudz mums vēl ir pantiņu.

Jo teātrī dažs atrodas,
Kas aizskarts jūtas, pretojas
Un tā var ietikt procesē,
Kur apsūdz mūs un iespundē.

45. Pie jūras dzīve mana

R.Pauls, V.Artavs, R.Trence

Es kā smilga smilšu kāpai pieķeros,
Es kā smilga vēja liekta atliecos,
Es kā smilga smiltīs vīta pieceļos.
Kas man citur tādu spēku, spēku dos.

Piedz.

Pie jūras dzīve mana -
Tāds likten`s man ir lemts.
Šo zemi un šo jūru
Man mūžam neatņemt.

Gan vēja spīts ir manī,
Gan zilās jūras sāls.
Jel skani, skani, skani,
Jel skani man, viļņu balss.

Es kā kaija pāri jūrai lidinos,
Es kā kaija tālu selgā aizlaižos.
Es kā kaija jūras klēpī šūpojos.
Kas man citur tādu prieku, prieku dos.

Es kā vilnis savam krastam paklanos,
Es kā vilnis savam krastam pieglaužos.
Es kā vilnis tik pēc jūras ilgojos.
Kas man citur tādu laimi, laimi dos.

46. Vēstule no Sorento

Vakar saņēmu es pergamento,
Ko rakstīja senjora man.
Lai braucot šurp uz Sorento,
Tur dziedāšot dziesmiņu man.

Piedz.

Makaroni, špināti, karbonādo,
Puspudeles Mozeles vīns.
Senjoras, ģitāras, skan serenādas
Tur tālajā Itālijā.

Kad aizbraucu es uz Sorento,
Tur pretī man nāca kāds džents.
Es vaicāju tam, kur senjora,
Kas vēstuli rakstīja man.

Tad vaicāja džents konkurento,
Vai esot es galīgi traks,
Kad braucot es šurp uz Sorento,
Pēc izskata galīgi švaks!

47. Kaktuss

G.Freidenfelds, G.Selga, Margarita Vilcāne

Kaktusi reti zied, lēni jo lēni aug,
Dienas vien ātri projām iet, bijušās neatsaukt.
Zilganā tālē, vilņotā tālē aizbrauca mīlais draugs.

Kaktusu mīlais mans dāvāja aizbraucot,
Lai ziedu kā dzidri skanošs zvans tikšanās vēstītu,
Šorīt es skatos – kaktuss ir ziedos, sarkanos zvanos skan.

Piedz.

Jūrā tad saule brien, kvēlo debess tālumā,
Zvani pie tevis skrien sirmām vilņu galvām pāri,
Cilvēks tā draugu rod, dzīves vētrās pārbaudot,
Kaktuss to arī jūt, man ar tevi kopā būt.

Kaktusi reti zied, lēni jo lēni aug,
Dienas vien ātri projām iet, bijušās neatsaukt.
Zilganā tālē, vilņotā tālē mīlais jau mājup brauc.

48. Lai iedzeram, lai svinam

Lai iedzeram, lai svinam
Šai Jāņu vakarā,
Jo rītu skaidri zinām,
Būs sukas tā vai tā.

Tie vecie grib mūs mācīt,
Tie vecie grib mums rāt,
Bet neļauj priekus baudīt
Un kausu lūpām skārt.

Es zinu pīķa dūzi,
Pa trim mēs spēlēsim,
Šo saldo alus krūzi
Pa trim mēs tukšosim.

Tādēļ, lai dzeram, ...

49. Lai nu paliek šoruden

Jānis Norvilis,

Lai nu paliek šoruden rudzu druva atmatā,
Aug man tālu Piebalgā meita egles garumā.

Kā lai savu dūkaino cauri silam nedzenu,
Ja es meitai Piebalgā devu vara gredzenu?

Augstu gaisā lidinās mazais peļu vanadziņš,
Sargi, daiļā piebaldziet, savu ziļu vainagu.

Zeltē kļava pagalmā, vējam lapas ļaudama,
Smaidi, daiļā piebaldziet, dejai kājas audama.

Es katru sestdien's vakaru

Es katru sestdien's vakaru arvien, arvien
Pie Trīnes gāju klētiņā arvien, arvien.

Bet reiz pie durvīm piegāju arvien, arvien
Un iekšā troksni dzirdēju arvien, arvien.

Tur Ješka iekšā sēdēja arvien, arvien
Un manu Trīni bučoja arvien, arvien.

Ak, Trīnīt, manu sirdspukīt arvien, arvien,
Tu solījies reiz mana būt arvien, arvien.

Bet nu tu mani pievīli arvien, arvien,
Un Ješkam sirdi atdevi arvien, arvien.

Es došos prom uz austrumiem arvien, arvien,
Tu mūžam manis neredzēs' arvien, arvien.

Tur sitīsim tos utainos arvien, arvien,
Pēc tam tos zili pelēkos arvien, arvien.

Lai latvju zobens nesarūs nekad, nekad,
Lai latvju saule nenoriet nekad, nekad!

Lai dzīvo Kārlis Ulmanis- arvien, arvien
Un ģenerālis Balodis- arvien, arvien

Uz austrumiem es nebraukšu nekad, nekad
Un krievam ogles nerakšu nekad, nekad, nekad

Lai sapūst karogs sarkanais
un sarūs sirpis āmuris, arvien arvien arvien

50. Mirdzot šķēpiem zeltsaules staros

Vladimirs Sobiņins, Jānis Sproģis

Mirdzot šķēpiem zeltsaules staros,
Tauru skaņās kad viļņojas gaiss,
Cauri pilsētas vecajiem vārtiem
Ienāk latviešu strēlnieku pulks.

Aiz aizkariem augstu pie loga
Meičas actiņas skumīgi mirdz;
Domā strēlnieks - meiča ir daiļa,
Vai kāds brīnums, ka iesilst tam sirds.

Pie miera jau strēlnieki dodas,
Ir pusnakts un visi jau dus.
Tikai dārzā zem ozola zariem
Mainās skūpsti, bet ozols cieš klus`...

No rīta zeltsaules staros,
Tauru skaņās kad viļņojas gaiss,
Dodas strēlnieki sīvajā kaujā,
Kas ir bijis, to nestāsta nakts.

Aiz aizkariem augstu pie loga
Meičas actiņas skumīgi mirdz;
Domā meiča - vai redzēšu zēnu,
Kura dēļ klusi pukst viņas sirds.

Laukos aurot sāk rudeņa vēji,
Brāļu kapenēm pāri tie skrien.
Bāla meiča kopj kapu ar rozēm,
Rūgtu rūgtajās asaras lej.

Mammu, es gribu

Mārtiņš Brauns, Mārtiņš Brauns

Mammu, es gribu,
Mammu, es gribu,
Es gribu, gribu, gribu, gribu, gribu,
O, mammu,
O, mammu,
O, mammu,
Es gribu būt labs haltūrists.

Nu, kā tā var,
Nu, kā tā var.

Mammu, es gribu,
Mammu, es gribu,
Es gribu, gribu, gribu, gribu, gribu,
O, mammu,
O, mammu,
O, mammu,
Es gribu būt labs speciālists.

Nu, tas ir labi,
Nu, tas ir labi.

Profesionāli, profesionāli,
Individuāli, individuāli,
Super.
Profesionāli, profesionāli,
Individuāli, jā.

Mammu, es gribu,
Mammu, es gribu,
Es gribu, gribu, gribu, gribu, gribu,
O, mammu,
O, mammu,
O, mammu,
Es gribu būt labs karatists.

Nu, kā tā var,
Nu, kā tā var.

Mammu, es gribu,
Mammu, es gribu,
Es gribu, gribu, gribu, gribu, gribu,
O, mammu,

O, mammu,
O, mammu,
Es gribu būt labs komponists.

Nu, tas ir labi,
Nu, tas ir labi.

Profesionāli, profesionāli,
Individuāli, individuāli,
Super.
Profesionāli, profesionāli,
Individuāli, jā.

Mammu, es gribu,
Mammu, es gribu,
Es gribu, gribu, gribu, gribu, gribu,
O, mammu,
O, mammu,
O, mammu,
Es ļoti gribu atpūsties.

Nu, kā tā var,
Nu, kā tā var.

Mammu, es gribu,
Mammu, es gribu,
Es gribu, gribu, gribu, gribu, gribu,
O, mammu,
O, mammu,
O, mammu,
Es ļoti gribu spēlēties.

Nu, tas ir labi,
Nu, tas ir labi.

2x
Profesionāli, profesionāli,
Individuāli, individuāli,
Super.
Profesionāli, profesionāli,
Individuāli, individuāli.

Jā.

51. Vardīte

Raimonds Pauls, V. Artavs, Viktors Lapčēnoks

Maza, zaļa vardīte kva, kva, kva,
Sēž uz lapas upītē kva, kva, kva,
Apkārt ūdensrozes zied kva, kva, kva,
Šī par mīlestību dzied kva, kva, kva.

Piedz.

Kur esi tu, mans mīlulīt,
Kur esi tu, mans kurkulīt?
Bez tevis man ir bēdīgs prāts
Kva, kva, kva, kva.

Kur esi tu, mans mīlulīt,
Kur esi tu, mans kurkulīt?
Pie savas vārdes nāc, nāc, nāc
Kva, kva, kva, kva.

Atpeld mazais vardulēns kva, kva, kva,
Velna puika, lāga zēns, kva, kva, kva,
Visu algu izdevis, kva, kva, kva,
Džinsu bikses nopircis, kva, kva, kva.

Piedz.

Plezna glāsta plezniņu, kva, kva, kva,
Kas par jauku glezniņu, kva, kva, kva.
Lai tak veči noskatās, kva, kva, kva,
Kā tie jaunie bučojas, kva, kva, kva.

Piedz.

Varde vardei mugurā, kva, kva, kva,
Labi vizināties tā, kva, kva, kva.
Spriediet, ļaudis, paši nu, kva, kva, kva,
Kur ņemt vardei mašīnu, kva, kva, kva?

Piedz.

52. Mednieku dziesmiņa

R.Pauls, V.Artavs, V.Lapčēnoks

Ja esi tu nabags vai dižciltīgs lords,
Ir sieviešu medības aizraujošs sports -
Nav licence jāņem, kur gribi tur brauc,
Jo meitenes medīt it visur ir ļauts.

Pif-paf, pif-paf, pif-paf, pif-paf
Nav licence jāņem, kur gribi tur brauc,
Jo meitenes medīt it visur ir ļauts.

Ja stirniņai mērķē, tā bēguļot sāk,
Bet meitene pati uz šāvienu nāk,
Un kad tu tā piešāvies esi ikdien,
Ak šausmas, no krūmiem tik vecmeitas lien.

Pif-paf, pif-paf, pif-paf, pif-paf
Un kad tu tā piešāvies esi ikdien,
Ak šausmas, no krūmiem tik vecmeitas lien.

Un tomēr tu nabags esi vai lords,
Ir sieviešu medības aizraujošs sports.
Var vecmeitas ļaunās mūs lādēt un pelt
Cik labi, ka spējām vēl stobrus mēs celt.

Pif-paf, pif-paf, pif-paf, pif-paf
Var vecmeitas ļaunās mūs lādēt un pelt
Cik labi, ka spējām vēl stobrus mēs celt.

53. Nāk rudentiņis

Latviešu tauta, Latviešu tauta, Austrā Pumpure

Nāk rudentiņis,
Nāk barga ziema,-
Grib mūsu bāleliņš
Līgavu ņemt(i).

Ne tev ir mājas,
Ne tev ir lauki,-
Kur liksi meiteni,
Pliķu paņēmis ?

Taisīšu laivu
No oša koka,-
Braukšu pie meitenes
Ik vakariņu.

Pārbraukšu mājās,
Vaicās man māte,-
Ko dara meitene
Svešajā malā.

Uguni kūra,
Sidrabu lēja,
Zilēja nākotni
Nezināmo.

Nāk rudentiņis,
Nāk barga ziema,-
Grib mūsu bāleliņš
Līgavu ņemt(i).

54. Kā senā dziesmā

Raimonds Pauls, Jānis Peters, Remix

Nāk rudentiņš kā tanī senā dziesmā,
Nāk ziema, un grib ņemti bāleliņš.
Grib bāleliņš, grib līgaviņu ņemti,
Bet nezin, ka šorīt jau viņa paņemta.
Lūk, vēji nes kļavlapas nosarkušas,
Caur Rīgu nes projām un skūpstā nost.

Piedziedājums

Nost noskūpstītas lapas no rīta, šai rudenī.
Ko nu būs ņemti šorudentiņu, šorudentiņ?
Jāņem būs sūrā uguns, ko kūra šai rudenī.
Sudrabs ko lēja, zīlējot vējā, ik rudentiņ.

Būs jāzīlē, kā tanī senā dziesmā,
Tā nākotne, kas nezināma nāk.
Būs jāiekur tā Rīgas uguns rudā šai rudenī,
Kurš nu tev atkal zīlēt liek.
Jo vēji nes kļavlapas nosarkušas,
Caur Rīgu nes projām un skūpstā nost.

[Piedziedājums]

55. Paliec sveiks, mans mazais draugs

Ē. Siliņš, Vilki

Rīgas meičām nu skumjas kļūst sejas,
Latvju zēni karot projām brauc,
Klusē dažs, bet citi tikai smejas,
Šķiroties tie meitenītei sauc:

Paliec sveiks, mans mazais draugs,
Mani tramvajs nesabrauks,
Mani sabrauks krievu tanki
Tur, tālu Volhovā, Volhovā.

Kaut gan tālu no dzimtenes esam
Un no mīlās meitenītes ar,
Tomēr sirdī domas mēs tik nesam:
Ko gan mana līgaviņa dar`?

Paliec sveiks, mans mazais draugs,
Mūsu mīlas laiks bij jauks.
Gaidi mani atkal mājās
Tad, kad ievas ziedos plauks, ja nenošaus!

Vai tā atceras mani un gaida,
Kad pār ielām mēness gaismu lej,
Jeb vai citam laimīgi tā smaida,
Citu skūpstā, dzer un jautri smeļ.

Paliec sveiks, mans mazais draugs,
Mūsu mīlas laiks bij jauks.
Gaidi mani atkal mājās
Tad, kad ievas ziedos plauks, ja nenošaus!

Bet mēs traucam uz priekšu un traucam,
Mūsu naidnieks uzvarēts reiz būs.
Mūsu meičas neuzsmaidīs citam,
Gaidīs mājās pārnākam reiz mūs.

Paliec sveiks, mans mazais draugs,
Mūsu mīlas laiks bij jauks,
Gaidi mani atkal mājās
Tad, kad ievas ziedos plauks, ja nenošaus!

56. Papu, saki mammai pats

Raimonds Pauls, Alfrēds Krūklis, Nora Bumbiere un Ojārs Grīnbergs

Klausies, meit, ko teikšu es.
Man viņš ļoti patīk, papucīt!
Vai viņš tevi mīlēt spēs?
Nē, viņš ļoti precēt grib - tūlīt.
Bet vai viņš tev īstais būs?
Papu, viņa dēļ vai mirstu nost!
Vai viņš arī cienīs mūs?
Papu, man ar tevi tīrais posts.

Klausies, meit, ko teikšu es.
Otra tāda nav vairs pasaulē.
Vai šis nemīl sīvo mest?
Papu, nedzer viņš un nepīpē.
Kur viņš mācās un kad beigs?
Ir jau diploms viņam kabatā.
Labi, bet ko māte teiks?
Ja es lūgšu, nebūs tā.

Piedz.

Papu, saki mammai pats, ...
Paklausies, meit', vai tev prāts,
Ej un runāt sāc!
Paklausies, meit', vai tev prāts,
Mani bailes māc.
Paklausies, meit', vai tev prāts,
Ej un runāt sāc!
Paklausies, meit', vai tev prāts,
Māte dusmās šņāc.

Klausies, meit, ko teikšu es.
Otra tāda nav vairs pasaulē.
Vai viņš nemīl sīvo mest?
Papu, nedzer viņš un nepīpē.
Kur viņš mācās un kad beigs?
Ir jau diploms viņam kabatā.
Labi, bet ko māte teiks?
Ja es lūgšu, nebūs tā.

57. Pa kuru laiku nosirmoja jūra

Eduards Rozenštrauhs, -, -

Tu pretī man kā zvaigzne debess tālē,
Uz īsu mirkli apstājas pat laiks.
Ir tikai telpa, mēness seja bāla,
Tavs vaigs kā opāls nosirmojis maigs.

Kad tavas cirtas saglaudās ar manām,
Es domāju, ka dvēselē jau sniegs.
Bet kādreiz katrā sīkā čiekurzvanā
Bij paslēpies mazs saules brīnums - prieks.

Vēl atmiņā kā maza, balta bura
Kāds padebesis, vilnis zili vēss.
Pa kuru laiku nosirmoja jūra,
Pa kuru laiku nosirmojām mēs.

58. Vecās dzirnas

Eduards Rozenštrauks, -, -

Mežezeru miglā sirmā sagša tin,
Vecās dzirnas žiglā upe atrast zin.
Straume dzirnu ratos dien' un nakti līst,
Viļņu vālos platos baltas putas šķīst.

Piedz.
Vecās likteņdzirnas
Mūsu mūžu maļ,
Gadi skrien kā dzirnas
Un nenāk atpakaļ.

Melderim jau matos sarmo sidrabsniegs,
Acīs vēl un skatos kvēlo jaunīb's prieks.
Meldermeitenīte, baltābele zied,
Viņas mazmeitiņas, klip, klap iet un dzied.

59. Zilais lakatiņš

Bij vasara toreiz tik zaiga un
Ziedēja pļavas un sils.
Tu pretī man nāci tik maiga,
Tev galvā bij' lakatiņš zils.

Atmiņā lakatiņš zilais,
Mati kā saulstaru riets,
Biji man viena, nakts Tu vai diena,
Mīlas viskrāšņākais zieds.

Tos vārdus, ko sniedzi man ķīlai,
Tos sirdī es ieslēdzu sev,
Jo toreiz es ticēju mīlai,
Un ticēju laimei un Tev.

Atmiņā lakatiņš zilais,
Mati kā saulstaru riets,
Biji man viena, nakts Tu vai diena,
Mīlas viskrāšņākais zieds.

Tā pagāja vasara zaigā,
Un novīta pļavas un sils.
Vairs nenāca meitene maigā,
Kam galvā bij lakatiņš zils.

Atmiņā lakatiņš zilais,
Mati kā saulstaru riets,
Biji man viena, nakts Tu vai diena,
Mīlas viskrāšņākais zieds.

60. Jaunība

Eduards Rozenštrauks

Kādēļ skumjas tavās acīs
Šovakar, mans draugs ?
Prieka brīžos garām laistos,
Tos vairs neatsauks.
Jaunība, jaunība,
Sārtais vīna trauks,
Dzer no tā, līdz rudens salnās
Novīst dzīves lauks.

Mīla dzel un mīla glāsta -
Atver sirdi tai.
Nes tā tevi prieka brīžos
Pretī jaunībai.
Neatļauj, neatļauj,
Ka tā garām trauc.
Sniegs kad matos sidrabos,
Tad mīlēt nebūs ļauts.

Šovakar mums pilnas glāzes,
Putu ziediem, draugs.
Kas to zin, vai citu rītu
Laime kopā sauks.
Līksmojies, līksmojies,
Kamēr ataust rīts.
Atkal jaunu rūpju dienu,
Atnesdams sev līdz.

Lai ko liktens plecos veltu -
Tas mūs nesaliec.
Cauri visiem dzīves ērkšķiem
Izvedīs mūs prieks.
Jaunība, jaunība,
Sārtais vīna trauks!
Dzer no tā, līdz rudens salnās
Novīst dzīves lauks.

61. Sijā auzas tautu meita

Sijā auzas tautu meita dod manam kumeļam 2x
Nesijāšu ne es došu netik manam prātiņam 2x

Tam sijāšu tam es došu kas tik manam prātiņam 2x
Kas tecēja manis dēļ(i) lielu ceļa gabaliņ 2x

Tautiets lūdza bāliņš lūdza abi lūdza kamanās 2x
Abiem diviem sirmi zirgi izrakstītas kamanas 2x

Stundu stāvu domādama kam lai sēžu kamanās 2x
Vai lai sēžu pie tautieša vai pie sava bāleliņ 2x

Labāk sēžu pie tautieša ne pie sava bāleliņ 2x
Tautiets vedīs visu mūžu bāliņš mazu gabaliņ 2x

62. Sanāciet, sadziediet

Raimonds Pauls, Jānis Peters, Viktors Lapčēnoks

Cielavas, valodzes, dzeņi un dzilnas,
Sanāciet, sadziediet, sasadziediet.
Tumšajā naktē un zaļajā zālē,
Dziesmu par deviņiem novadiem.

Dundinām, dandinām, skandinām stīgas,
Ribinām, ripinām, stīgojam un
Tumšajā naktē un zaļajā zālē,
Dziesmu par deviņiem novadiem.

Piedz.: 2x

Sanāciet, sadziediet, sasadancojiet,
Šai saulē, šai zemē, šai stundā,
Šai stundā, kam cerības vārds.

63. Tōli dzeivoj muna meilō

Tautasdziesma, Tautasdziesma, -

Tōli dzeivoj muna meilō,
Es navaru sasatikt,

Jemšu stalī sērmu zyrgu,
Jōšu meilōs apsavārtu.

Leidz pusceļa nanūjōju,
Nūsazvidze kumēlenis.

Pi vōrtimi napījōju,
Iztak meilō raudōdama.

Vīnu rūku vōrtus vēre,
Ūtru slauka asareņas.

Naraud gauži muna meilō,
Es jau teve nepamesšu.

64. Tautas ziņģe

Raimonds Pauls, Rūdolfs Blaumanis

Tad ziņģēsīm to ziņģi, pidrallā, pidrallā,
Par vienu melderzelli, pidrallā, pidrallā.
Tas mīlēja vien` meitiņ`, to otru arīdzan,
Pidrallalā, pidrallalā, to otru arīdzan.

Tā vien` bij` meldermeitiņ`, pidrallā, pidrallā,
Tā otr` bij` saimniekmeitiņ`, pidrallā, pidrallā,
To vien viņš apņēma, to otru atstāja,
Pidrallā, pidrallā, - to otru atstāja.

Tā izraun sētas mietu, - pidrallā, pidrallā,
Un iedur sirsniņā, - pidrallā, pidrallā,
Un iedur sirsniņā, tur iztek asintiņš,
pidrallā, pidrallā, - tur iztek asintiņš.

Tak, mācieties jūs puisi, - pidrallā, pidrallā,
Div' meitiņ's nemīlēti, - pidrallā, pidrallā,
Tak, mācieties jūs puisi, div' meitiņ's nemīlēt,
Pidrallā, pidrallā, - div' meitiņ's nemīlēt !

Tad ziņģēsīm to ziņģi, - pidrallā, pidrallā,
Par vienu melderzelli, - pidrallā, pidrallā,
Tas mīlēja vien' meitiņ', to otru arīdzan,
Pidrallā, pidrallā, - to otru arīdzan.

65. Tikai tā

U. Marhilevičs, G.Račs, Liepājas Brāļi

Tie ir mūsu sapņi, mūsu krāsas
Kurās savu dienu krāsojam
Tie ir mūsu vārdi, mūsu mēles kuras
Kuras mēs aiz zobiem neturam, jo tikai
Tā var uzzīmēt to visu ko var iemīlēt
Šajā krāsainā pasaulē, šajā pasaulē ouuu..

Tās ir mūsu rokas, mūsu otas
Kuras dzīves pelķē noskalo
Tās ir mūsu acis, mūsu gleznas
Kuras švešiem neizteic neko ouuu..
Nāc uzzīmē, kā tev iet šai pasaulē
Ka tev veicas šai pasaulē nāc un uzzīmē!

Piedz:

Tikai tā, tikai tā mēs varam kopā vēl būt
Mīlēt visu ko jūt,
Mana sirds tava sirds
Šai sapnī krāsainajā
Kas jānosargā
Tikai tā, tikai tā mēs varam kopā vēl būt
Mīlēt visu ko jūt,
Mana sirds tava sirds
Šai sapnī krāsainajā
Kas jānosargā

Dzīve aiziet sīka, pelēcīga,
Ja nav krāsas tavās kabatās.
Meitenes iet garām
Un neatskatās,
Uz tiem pelēcīgiem neskatās
O,o,o,o ir jākrāso!
O,o,o,o ir jākrāso!
Īstās krāsas ir jāmeklē
Dzīvē jāmeklē!

[Piedziedājums] * X

66. Ugunskurs nakts tumsā kvēlo

Ugunskurs nakts tumsā kvēlo,
Dzirkstis gaisā paceļas,
Nakts ir tumša, nav neviena,
Šeit ir mūsu šķiršanās.

Un kad ausīs rīta blāzma,
Prom no tevis došos es,
Kādreiz mani, mīlais draudziņ,
Atceries, jel atceries.

Atceries, kā toreiz abi
Mēs par laimi sapņojām.
Atceries tās gaišās dienas,
Kad mēs laimē starojām.

Vēl tik vārds un rokas spiediens,
Katrs savu ceļu ies.
Mīla, kas reiz aizgājusi,
Nekad neatgriezīsies.

67. Uz kalna stāv vientulis ozols

Uz kalna stāv vientulis ozols,
Pa pusei jau nokaltis.
Par burvīgām ainām viņš stāsta,
Ko sendienās redzējis.

Zem ozola kuplajiem zariem
Kāds pāritis sēdēja.
Bij` burvīgais ziedoņa vakars,
Sirds krūtīs tiem pukstēja.

Ak, meitēn, es tevi tā mīlu, -
Stalts jauneklis zvērēja.
Un daiļajas meitenes galva
Pie krūtīm tam slīdēja.

Ak, meitēn, es mīlēšu tevi,
Tik tevi vien mīlēšu,
Un rītā, kad norietēs saule,
Es atkal šeit atnākšu.

Tā rītdienas nāca un gāja,
Tā pagāja nedēļas;
Tā pagāja mēneši, gadi,
Bet ozols vēl sēroja.

Tā sērās viņš nogrimis gaida
Pēc ziedoņa vakara, -
Pēc senajiem, mīļajiem viesiem,
Kas atpakaļ nenāca ...

Ak, ozol, cik laimīgs tu esi,
Kad rudenī lapas tev birst!
Tu zini - tev atnāks vēl ziedons,
Bet manīm tas nenāks vairs.

68. Vaidava

Eduards Rozenštrauks, -, -

Kad aiz mežiem nogrimst saules stari,
Padebeši sārtojas.
Eju es gar Vaidaviņas krastu,
Senās atmiņās sirds kavējas.

Piedz.
Vaidava, Vaidava,
Aiznes skumjas zilā jūriņā,
Vaidava, Vaidava,
Stāsti man par mīlu jaunībā.

Tagad staigājot pa svešu taku,
Domās redzu tevi vien,
Nekad dzīvē nesniegsi man roku,
Zinu to, un tā man ļoti žēl.

Vai to domājām, kad toreiz abi
Upes krastā sēdējām?
Sapņojām par nākamības dienām
Un par klusām stundām divatā.

Prātā nāk man vakars, kad mēs abi
Pļavā ziedus lasījām.
Viss, ko teici, likās man tik labi,
Sirdī pirmo mīlu izjutām.

Kad pēc gadiem sarma manos matos,
Krūtīs klusu smeldzi degs,
Tad kā senāk Vaidaviņas krastos
Zilos novakaros skumšu es.

69. Vaļā matiem, basām kājām

R.Pauls, J.Peters, V.Lapčēnoks

Vaļā matiem, basām kājām
Dziesma nāk no lauku mājām,
Ienāk Rīgā, stāv un skatās,
Uzzied brīnums acīs platās.

Rīgā prāģeris no Prāgas,
Smejas zviedru kungs no sāgas.
Vējš pie Rīgas vecā Doma
Svilpo korāli no Romas.

Pusnaktī zem zvaigznēm lielām
Dziesma nonāk Zirgu ielā -
Karietē redz sēžam pašu
Dzejnieku, ko sauc par Sašu.

Vaļā matiem, basām kājām
Dziesma atkal grib uz mājām,
Bet, kad apgriežas uz riņķi,
Ir jau kļuvusi par ziņģi.

70. Zibsnī zvaigznes aiz Daugavas

Sniegi sniga āriņos
Balti jāja karavīri.
Tālu bija nepazīnu
Vai nav mani bāleliņ
Zibsnī zvaigznes aiz Daugavas
Melnajos debešos
Saka dieva eņģeliši
Nebūs miera šai zemē.

Saule gaisu sajaukusi,
Aizsasprieda ozolā
Kungi, karu sacēluši
Sauca manus bāleliņ.
Pār kalniņu vējiņš pūta
Putas grieza ezerā.
Bālenīts karā jāja,
No akmeņa sirdi ņēma
Pār kalniņu vējiņš pūta
Putas grieza ezerā.
Bālenīts karā jāja,
No akmeņa sirdi ņēma

Kur, māmiņ, tu sēdēji
Karavīru lolodama?
Daugaviņas maliņā
Dzīlāsar pelcītī.
Kad dēliņ tu atnāksi
No kariņa atpakaļ?
Tad māmiņa es atnākšu
Kad zaļos sētas mieti.
Kad zaļos sētas mieti
Kad sapuva akmentiņi
Tad, māmiņ es atnākšu
No kariņa atpakaļ.

Kas redzēja rīta zvaigzni
Vakarā uzlecam?
Kas redzēja pārejam
Karā dotu bāleliņ.
Kas redzēja rīta zvaigzni
Vakarā uzlecam?
Kas redzēja pārejam
Karā dotu bāleliņ.

71. Sens ir tas stāsts

Raimonds Pauls, Ojārs Grīnbergs

Kad gadiem es pāri skatos
Tas liekās sen, liekās tik sen
Bij' toreiz man jūnijs matos
Nu Salnu vējš salnu dzen

Kad gadiem es vārdus skatos
Kas tur aiz vasarām teic man
Tur mīlas sapņi, rudzi statos
Par tiem teic vēlreiz, vēlreiz man

Piedz.
Sens tik sens ir tas stāsts,
Sens tik sens ir tas laiks,
Pirmais skats, pirmais smaids (zuda)
Un glāsts... (2x)

72. Jaukā vasara

Raimonds Pauls

Jaukā vasara, vasara hei
Tevi modina šai pasaulei
Nevar, nevar tā būt, tiešām nevar tā būt
Tava sirsnīga to nesajūt

Jaukā vasara, vasara nāc
Zaļām domām lai piepildās prāts
Nevar, nevar tā būt, tiešām nevar tā būt
Tavu atmodu kāds nesajūt

Tie kas mīl tie jūt savādāk nevar būt
Tie kas mīl tie jūt, vienmēr ir jābūt tā
Saulīte krīt rietā tajā pašā vietā
Kurā šorīt norietēja zelta stariem mēness
Saulīte krīt rietā tajā pašā vietā
Kurā šorīt norietēja zelta mēnestiņš

Vēlā vakarā zvaigznes kad mirdz
Paliek nomodā mīloša sirds
Nevar, nevar tā būt, tiešām nevar tā būt
Tava sirsnīga to nesajūt

Tāpēc vasara, vasara nāc
Zaļām domām lai piepildās prāts
Nevar, nevar tā būt, tiešām nevar tā būt
Tavu atmodu kāds nesajūt

73. Ziedēja rozes, ziedēja nelķes

Ziedēja rozes, ziedēja nelķes,
Ziedēja neaizmirstules,
Un tādēļ saucu es
Skaista ir jaunība,
Skaista ir jaunība,
Tā nenāks vairs.

Piedz.

Tā nenāks, nenāks vairs,
Tā neatgriezīsies,
Skaista ir jaunība,
Tā nenāks vairs.

Bij' man reiz muižiņa,
Ar astoņpadsmit laukiem,
Un par šiem lauciņiem
Man bij` liels prieks.

Bij` man reiz vīna koks
Ar astoņpadsmit zariem;
Un no šiem zariņiem
Man tecēj` vīns.

Bij` man reiz meitene
Ar astoņpadsmit gadiem,
Un par šiem gadiņiem,
Man bij` liels prieks.

Novīta rozes, novīta nelķes,
Atstāja mani meitene ...
Un tomēr saucu es:
Skaista ir jaunība!

74. Lido

Guntis Veits, Jānis Baltauss, Credo

Lido! Tev pasaule plašāka vērsies!
Ļaunums būs redzams un pirtī tas pērsies.
Tu pasauli paņemsi, paņemsi delnās,
Krāsmatu nebūs, vien siltums silts pelnos.

Lido! Tev lēcieniem brīnums par kārti!
Uz sirdīm un pilsētām atvērti vārti.
Kā bērībā tālā, kad sapnī augi,
Liedagi, meži un jūras bij' draugi.

Piedz.
Lililililililililililililido...

Lido! Par spārniem tu nopirksi dzīvi!
Jo nav nekā, ko var nopirkt par brīvu.
Kā vēdlodziņš vaļā, būs tava dvaša,
Pasaule mūžam tev nebūs par plašu!

75. Vilciens Rīga- Valka

L.M. Jurva

No Rīgas iet vilciens uz Valku.
Uz platformas stāvu es viens.
Te redzu es meiteni smalku,
Tai vaidziņš kā medus un piens.

Es saku, ka šodien ir brīnišķīgs laiks.
Un smaids tad uz līpām tai parādās maigs.
Ak, meitene Maijiņa, skaista kā paijiņa,
Kādēļ šī vilcienā lemts tikties mums.

Pie Cēsīm kad izkāpjam abi,
Es saku: - Vai tiksimies mēs?
Tur pilsdrupās sapņot ir labi,
Tur šovakar gaidīšu es.

Zem bērziem es vakarā staigāju viens,
Nakts ir jau pagalam, bet nenāk neviens.
Cik skumja ir vasara, acīs mirdz asaras,
Tevi es aizmirst vairs nespēju.

76. Silta, jauka istabiņa

1. Silta, jauka istabiņa
Bērza malkas kurināt` -
Vēl siltāka, vēl jaukāka,
Kad māmiņa istabā.

2. Sēdies, mana māmuliņa,
Zemajai krēsliņā:
Zema tava sēdēšana,
Jauka tava valodiņ`.

3. Māci mani, māmuliņa,
Visādami darbiņam.
Iemācijse darbiņami,
Māci gudru padomiņ`.

77. Maza, maza meitiņa

Maza, maza meitiņa, īsa, zila kleitiņa
Atļauj man tevi pavadīt,
Tikai līdz rītiņam, tikai līdz rītiņam
Atļauj man tevi pavadīt.

Maza, maza meitiņa, īsa zila kleitiņa
Atļauj man tevi noskūpstīt,
Tikai uz vaidziņa, tikai uz vaidziņa
Atļauj man tevi noskūpstīt.

Maza, maza meitiņa, īsa zila kleitiņa
Atļauj man tevi noskūpstīt,
Tikai uz lūpiņām, tikai uz lūpiņām
Atļauj man tevi noskūpstīt.

Maza, maza meitiņa, īsa zila kleitiņa
Atļauj man tevi pavadīt,
Tikai līdz gultiņai, tikai līdz gultiņai
Atļauj man tevi pavadīt.

Maza, maza meitiņa, īsa zila kleitiņa
Atļauj man tevi pamīlēt,
Tikai līdz rītiņam, tikai līdz rītiņam
Atļauj man tevi pamīlēt.

78. Zilais putniņš

Imants Kalniņš, Viks (Viktors Kalniņš), Menuets

Es jau sen tev gribēju ko vaicāt,
mīlo māsiņ.
Kāpēc zilais putniņš šorīt klusē,
mīlo māsiņ?

Laikam zinu, kāpēc šorīt klusē
zilais putniņš.
Vai tu viņu šorīt pabaroji,
mīlo brālīt?

Es jau agri viņu pabaroju,
mīlo māsiņ.
Tomēr zilais putniņš šorīt klusē,
mīlo māsiņ.

Laikam zinu, kāpēc šorīt klusē
zilais putniņš.
Vai tu viņu šorīt apmīļoji,
mīlo brālīt?

79. Piena ceļš

Imants Kalniņš

Virs galvas mūžīgs piena ceļš,
Un mūžīgs ceļš zem kājām,
Tas ved uz zemi laimīgo,
Un izrādās uz mājām.

Kur zaļa zāle, tumša nakts,
Kur migla rokām maigām,
Kur laimes bērnus meklējot,
Ik dienas laime staigā.

Kur zaļa zāle, tumša nakts,
Kur migla rokām maigām,
Kur laimes bērnus meklējot,
Ik dienas laime staigā.

80. Pilsētā, kurā piedzimst vējš

Imants Kalniņš, Māris Čaklais

Pilsētā, kurā piedzimst vējš,
varen varoša vārna zarā sēž,
juntu plēš vējš, bet nenoplēš
pilsētā, kurā piedzimst vējš.

Pilsētā, kurā piedzimst vējš,
laivinieks laivai dēli tēš,
zārcinieks zārkam vāku tēš
pilsētā, kurā piedzimst vējš.

Pilsētā, kurā piedzimst vējš,
dzintara latvieši krogos sēž
un pa brītiņam traukus plēš
pilsētā, kurā piedzimst vējš.

Pilsētā, kurā piedzimst vējš,
telefonisti stabos sēž,
labi, ka vējš viņus nenoplēš
pilsētā, kurā piedzimst vējš.

Pilsētā, kurā piedzimst vējš,
plēsēji – plēš, dzēsēji – dzēš,
sēdētāji – kā parasti – sēž,
pilsētā, kurā piedzimst vējš.

Pilsētā, kurā piedzimst vējš,
pieplok pie zemes cilvēku mežs,
saknes jau vējš neizplēš
pilsētā, kurā piedzimst vējš.

81. Liedagā

Atnāc, draugs, pretī man liedagā
Tavā un manējā Liepājā!
Skaisti tur krēslā pie jūras iet,
Vējainās šūpolēs šūpoties.
Aijaijā aiijaijā šūpoties,
Zvaigznēs un acīs tev lūkoties.

Atnāc, draugs, pretī man liedagā
Tavā un manējā Liepājā!
Kaismi no vilņiem mēs pasmelsim,
Dziesmu no šalkām mēs paņemsim.
Aijaijā aiijaijā, paņemsim,
Saulei un mīlai to dāvāsim.

Atnāc, draugs, pretī man liedagā
Tavā un manējā Liepājā!
Skaistākie sapņi mums ciemos nāk,
Dzintars mirdz baltajā liedagā.
Aijaijā aiijaijā, liedagā,
Tavā un manējā Liepājā.

82. Baltā dziesma

Raimonds Pauls, Guntars Račs

Baltas debesis kā piens,
Tikai tu un vairs neviens.
Balta, balta zvaigzne mirdz,
Balta, balta tava sirds.

Baltiem mākoņiem viss klāts,
Baltiem vārdiem izrunāts,
Baltiem stariem uzaust rīts.
Nāc ar mani, nāc man līdz.

Piedz.

Tik balta, balta saulīte
Pār mūsu galvām mirdz.
Tik balta, balta pasaule
Kā tava sirds.

Baltiem ziediem pļava zied
Baltiem soļiem laime iet.
Esi vienmēr līdzās man,
Kad šī baltā dziesma skan.

Piedz.

Baltas debesis kā piens,
Tikai tu un vairs neviens.
Balta, balta zvaigzne mirdz,
Balta, balta tava sirds.

Piedz.

83. Nepalaid garām

Valdis Artavs

Vilks ar aitiņu dzīvo krodziņā,
Vilka ķepā guļ viņas rociņa.
Veldze dzirkstoša baltām putām zied,
Sirdi plosīdams, lapsa kūmiņš dzied.

Piedz.
Neskumsti, neskumsti, neskumsti
Dienas, ko pašreiz tu vadi:
Tās tavas skaistākās dienas ir,
Tie tavi labākie gadi.
Nežēlo bijušo, nežēlo,
Kamēr vēl varam, lai darām!
Paskaties - laime tev pretī nāk,
Nepalaid, nepalaid garām!

Vilks to aitiņu ilgi dejā griež,
Mājup vadīdams, sev pie krūtīm spiež,
Kopš tā vakara ļaudis runā tā:
Skaistā aitiņa vairs nav manīta.

Piedz.

Vilks ar aitiņu atkal krodziņā,
Tikai šoreiz tā - cita aitiņa.
Veldze dzirkstoša baltām putām zied,
Sirdi plosīdams, lapsa kūmiņš dzied.

Piedz.

Vilks to aitiņu ilgi dejā griež,
Mājup vadīdams sev pie krūtīm spiež.
Katrai aitiņai nevar skriet vis līdz:
Kopš tā vakara vilks nav pamanīts.

Piedz.

84. Smaidas

Raimonds Pauls, L.Briedis, A.Skrastiņš

Smaržo pasaule kā nepasacīts vārds,
Cauri dzīslām izlīst neciešamas gaidas,
Liepu gatves galā vēsta uzraksts kāds -
Vienkārši un nesatricināmi - "Smaidas".

Jā, patiesi, tā šīs mājas tiešām sauc,
Kur jau tik daudz gadu nepaguris eju,
Kur, pār sliekšni kāpjot, izraudāties ļauts,
Kaut sirds dziļumos es kā bez prāta smeju.

Piedz.

"Smaidas", "Smaidas", mana tēva "Smaidas",
Manas mātes "Smaidas", piedodiet!
Ja vēl manos spēkos noplūkt nātres,
Noplūkt nātres, kas uz sliekšņa zied.

Bet uz sliekšņa jau vairs tiešām nātres zied,
Un par vēja vijoli raud loga rāmis.
Drīz i jūs no ārdiem, "Smaidas", nokāpsiet,
Lai pa lielo ceļu projām dotos rāmi.

I tur smaržos viss kā nepasacīts vārds,
I tur dzīslām caurlis neciešamas gaidas,
I tur gatves galā vēstīs uzraksts kāds -
Vienkārši un nesatricināmi - "Smaidas".

85. Pazudušais Dēls

S. Goodman, U. Streips, Čikāgas Piecīši

Debess malā redzu jaunu rītu
Drīz saule jūras viļņos rotājas
Vēl stunda šinī skaļā lidmašīnā
Pirms viss ko gaidu acīm parādās

Sēž blakus kāds no Krievijas
Un rada fotogrāfijas
Bet negribu tās redzēt neparko
Manu draugu domas, manas ar
Tik vienu jūtu cilā, skar
Gar spārnu redzu savu mīlāko

Labrīt, Rīga, Vai Tu mani redzi?
Tu māte, es tavs pazudušais dēls
Dzimu te, bet augu tālā Amerikā
Vai atgriezties man mājās reiz būs lemts

Kads vecs, vecs vīrs man pienāk klāt un prasa
Vai tēvs par mani daudz Tev stāstīja?
Vai minēja kur Viesturmaļu taka
Kur augām, kur mūs saule sildīja

Nāk ļaudis viens pēc otra klāt
Tie negrib jautāt, runāt stāt
Tu redzi cik tie mīli man
Bet Brīvības Mātes zvaigžņu loks
Ir svešautiešiem tikai joks
Ap pieminēkli dzērājdziesmas skan (oriģināli)
(Un Brīvības Mātes zvaigžņu loks
Ir tagad ziediem izgreznots
Pie pieminēkļa tautas balss mums skan) 1991.g mainīts

Labrīt Rīga.....

Nu atkal sēdu svešā lidmašīnā
Tik daudz ko domāt atcerēties man
Un ieskatoties sniegtā, sārtā vīnā
Es redzu Tevi, Tava balss man skan
Tu stāsti man cik sirds Tev sāp
Kad svešas tautas vīrsū kāp
Ai, Rīga cik man sirdī tevis žēl
Lai tamdēļ tevi atstāju
Es tevi neaizmirsīšu
Tavs mātes tēls man mūžam sirdī kvēl

Ardievu, Rīga, vai Tu mani redzi?
Tu māte es Tavs pazudušais dēls
Dzimu te, bet augu tālā Amerikā
Vai atgriezties man mājās reiz būs lemts?

86. Kad man vairs nebūs 16

Olga Rajecka

Kad lietus līst un logā lāses mētā,
Es zinu to, ka nāksi tu,
Un tavu acu skatiens, mīlas pilnais,
Uz brīdi aizmirstībā sauks.

Piedz.

Bet vai tu atnāksi, kad man vairs nebūs 16,
Bet vai tu mīlēsi, kad man vairs nebūs 16,
Kad man vairs nebūs sešpadsmit ?

Tu teici man, ka mīli mani karsti,
Es skūpstot atbildēju tev,
Un līdz pat rīta gaismai logā austot,
Mēs guvām baudījumu sev.

87. Es šonakt sēdēšu uz jumta

Es šonakt sēdēšu uz jumta
Tur mani neredzēs neviens
Un manā pusnakts sapņu glāzē
Būs Piena Ceļā pasmelts piens
Un katrs malks - tas būs par tevi
Un katra sekunde - viens gads
Es šonakt sēdēšu uz jumta
Ar visu pasauli viens pats

Piedziedājums:

Jo arī viens var skaitīt zvaigznes
Jo arī viens var laimīgs kļūt
Es šonakt sēdēšu uz jumta
Jo tā var tuvāk zvaigznēm būt
Jo arī viens var skaitīt zvaigznes
Jo arī viens var laimīgs kļūt
Es šonakt sēdēšu uz jumta
Jo tā var tuvāk zvaigznēm būt

Man apkārt lidos lidmašīnas
Un rokās putni, putni knābs
Un draugi slies pie sienas trepes
Bet augšā neviens neuzkāps, hahahaha
Pa vienai lejā kritīs zvaigznes
Tas būs viens neaizmirstams skats
Es šonakt sēdēšu uz jumta
Ar visu pasauli viens pats

[Piedziedājums]

88. Mēmā dziesma

Raimonds Pauls, Jānis Peters, Viktors Lapčēnoks, Nora Bumbiere

Pār mani mēma debess plešas,
Un mēma, mēma pļava zied.
Kāpēc es atkal esmu bešā,
Kāpēc man vajag tukšā iet?

Kāpēc man vajag iet un meklēt
To balsi, kura pelnos dun?
Klau, vēji maldās dziļi eglē,
Un vijole tur raud kā suns.

Piedz.
Ej un dedz,
Sadedz savu balsi meklējot.
Tikai savu balsi vienīgo,
Tikai savu balsi, balsi to.

Pār mani liecas mēmi zari.
Bet varbūt tās ir stabules,
Un es kā mēmais, es kā mēmais.
Bet ja nu jūra esmu es.

Un ja nu viss ir dzīvs un ziedošs,
Un pelnos vīru kori dun,
Un ja nu dvēsele dzied eglē,
Un savu likteni smilkst suns.

89. Trīs lietas

R.Pauls, M.Zālīte, H.Spanovskis

Trīs lietas man zāļu skapītī stāv
Ko meklēju brīžos, kad šķiet -
Vairs peldot es nesniegšu malu,
Trīs lietas, tad glābiņš ir, pieminiet:
Asaras, dziesmas un alus (2x).

Piedz.

Dvēsele vaļā, asaras sāļas,
Dzīve ir rūgta, alus ir salds.
Dziesma ir gara, dzīve ir īsa,
Tas nav no svara - alus ir salds.

Trīs lietas man zāļu skapītī stāv,
Ko lietoju brīžos, kad šķiet -
Jau šodien sev darišu galu,
Trīs lietas, tad glābiņš ir, pieminiet:
Asaras, dziesmas un alus (2x).

Piedz.

Trīs lietas man zāļu skapītī stāv,
Var brīnīties tikai un smiet,
Ak, kamdēļ tik ilgi es salu?
Trīs lietas, ja zāļu skapītī stāv -
Asaras, dziesmas un alus (2x).

Piedz.

90. Baltā saule

Raimonds Pauls, Ziedonis Purvs, Margarita Vilcāne

Balta saule spīd
Visapkārt jūra, jūra vien
Balta laiva slīd
un laivā mēs ar tevi vien

Balta saule spīd
Tev sejā jūras spožums krīt
Balta laiva slīd
Bez vēja slīd

Vārdi neteikti norimst uz lūpām kā reibuši priekā
Sirds kā pirmoreiz tevi un sevi un vasaru jūt
Un mēs esam tai vietā kur jūra ar debesīm tiekas
Kur starp mūžībām divām var klusēt un laimīgi būt.

91. Dziesma nenosalst

Raimonds Pauls, Alfrēds Krūklis

C G
Māt, atkal logā zvaigznes liesmo,
Dm G C
Māt, atkal logā pelēks vakars blāv.
C7 F
Māt, dziedī vēlreiz šūpla dziesmu,
G C G C
Māt, dziedī vēl kā tālā bērnībā.

Skan tava šūpla dziesma krūtīs.
Tā katrā dzīves solī man ir klāt,
Skan priekos, bēdās, kad ir grūti,
Skan sirdī man, ak mīlā, labā māt...

Piedz.

F
Reiz apklust katra balss,
G
Izskan katra šūpla dziesma,
Em A
Tikai dziesma nenosalst,
Dm
Dziesma cauri mūžiem liesmo,
Dziesmai nepienāk pat gals,
G C
Kad jau klusē mātes balss.

92. Baltas ābeles zied

Žoržs Siksna

Baltas ābeles zied
ziediem baltiem kā sniegs
ziediem baltiem kā sniegs
kā jaunības sapņi.
Un šis mirklis man šķiet
balts kā ābeles zieds
balts kā ābeles zieds
saldām skurbuma smaržām apņemts.
Vai šis dienas kas nāk
vai šis dienas kas iet
vai šis dienas kas iet
kā zvaigzni redz krītam.
Ak es zinu mans draugs
draugs mums neaizskriet vairs
draugs mums neaizskriet vairs
basām kājām līdz pieneņu rītiem.

Tomēr dziļi zem pelniem
klusā cerība dzimst.
Redzot neprātu balto
mīlā mūžam pukst sirds
līdz pat ziemelim saltam
neļauj mūžam tai rimt.

93. Baltā puķe

I.Vigners, J.Peters

Mīlā, ķeizars mani karā sauc! (2x)
Spraud man puķi, spraud man puķi,
Spraud man puķi pogas caurumā!
Neraudi, jo mani nosargās (2x)
Baltā puķe, baltā puķe,
Baltā puķe pogas caurumā.

Gan jau likten's mani nosargās! (2x)
Neraudi par, neraudi par,
Neraudi par mani, mīlotā!
Neraudi, jo mani nosargās (2x)
Baltā puķe, baltā puķe,
Baltā puķe pogas caurumā.

Dievs dos prātu, ķeizars plinti dos! (2x)
Neraudi par, neraudi par,
Neraudi par mani, mīlotā!
Mājās nākšu, puķi spraudīšu (2x)
Tikai tavā, tikai tavā,
Tikai tavā pogas caurumā.

94. Tumša nakte, zaļa zāle

Tautasdziesma, Tautasdziesma

Tumša nakte, zaļa zāle,
Laukā laidu kumeliņu.

Nu, Dieviņi, tava vaļa,
Nu tavāi rociņā'i.

Nu tavāi rociņā'i
Manis labis kumeliņis.

Migla, migla, liela rasa,
Man pazuda kumeliņis.

Nokrīt migla, nokrīt rasa,
Es dabūju kumeliņu.

95. Nē, manis nav

Jānis Lūsēns, Māra Zālīte, Ivars Stonins vai Ainārs Ančevskis

Nē, manis nav.
Es esmu izdomāts.
No paša sākuma līdz galam.
Un ticiet tam!
Būs mierīgāks jums prāts,
Uz veselību iedzerot pa alam.

Ne, manis nav.
Es esmu izsviedrēts
No zemes dvēseles kā rasa.
Es lūdzu jūs -
Viņš tiešām izdomāts!
Tā atbildiet, par mani ja kāds prasa.

Varbūt kādreiz, varbūt kaut kad
Mēs tiksimies. Mēs tiksimies.
Kaut kur pie piramīdām
Un ļausim smagumam no sirds
Tad smiltīs izslīdēt kā zīdam.
Tad smiltīs izslīdēt kā zīdam.

Nē, manis nav.
Ir tikai dīvains stāsts.
Par citu zilā debess klusē.
Jā, tas nu gan -
Jau atkal zvaigznes šķīst
Kā asaras uz visām debess pusēm.

Nē, manis nav.
Es esmu izrunāts.
No mutes mutē taka mana.
Jā, tiesa gan,
Bij iesākumā vārds.
Bet beigās tikai dziļa klusēšana.

Varbūt kādreiz, varbūt kaut kad
Mēs tiksimies. Mēs tiksimies.
Kaut kur pie piramīdām
Un ļausim smagumam no sirds
Tad smiltīs izslīdēt kā zīdam.
Tad smiltīs izslīdēt kā zīdam.

96. Es izjāju Prūšu zemi

Tautasdziesma, Tautasdziesma, Tautasdziesma

Es izjāju prūšu zemi
Koklēdamis, spēlēdamis.

Prūšu meitas man gribēja
Par junkuru paturēt.

Nepalikšu Prūšu meitas,
Man pašam(i) Kurzemē.

Man pašam(i) Kurzemē
Sētā jauna līgaviņa.

Nu ar Dievu prūšu meitas,
Nu es braucu uz Kurzemi.

Nu es braucu uz Kurzemi
Pats pie savas līgaviņas.

97. Krogus meiča

no k/f "Vella kalpi"

Ja bēdas nomāc garu,
Ja pazudis ir prieks,
Šai krogū jaukus vārdus
Tev krogus meita sniegs.

Tā tavu kausu pildīs
Ar saldo miestīņu,
Un tavu sirdi sildīs
Ar mīļu skatienu.

Ja bēdas nomāc garu,
Ja pazudis ir prieks,
Tad daiļā krogus meiča
Šeit lielu kausu tev sniegs.

98. Trīs vīri kādreiz bija

k/f Vella kalpi

Trīs vīri kādreiz bija
Hei hei hei hei hei
Kas meirā dzīvoja
Hei hei hei hei hei
Bet sveši kungi nāca
Hei hei hei hei hei
Un zemi postīja

Jā trīs trīs
Trīs vīri cēlās kaujai
Un droši cīnījās
No Daugavas līdz Gaujai
Par viņiem brīnījās
La la la la la la la
La la la la la la la
La la la la la la la
La la la la la la la
La la la la la la la
La la la la la la la
La la la la la la la

Par vella kalpiem sauca
Hei hei hei hei hei
Un sodu sprieda tiem
Hei hei hei hei hei
Bet viņi kungus sita
Hei hei hei hei hei
Ar saviem zobeniem

Jā trīs trīs
Trīs jaunavas ar bija

Ko viņi mīlēja
Tās visus priekus bēdas
Ar viņiem dalīja
La la la la la la la
La la la la la la la
La la la la la la la
La la la la la la la
La la la la la la la
La la la la la la la

Tā cīnās vella kalpi
Hei hei hei hei hei
Pret ļauniem naidniekiem
Hei hei hei hei hei
Tie negriež ceļu grāfiem
Hei hei hei hei hei
Ne svešiem baroniem

Jā trīs trīs
Trīs vīri cēlās kaujai
Un droši cīnījās
No Daugavas līdz Gaujai
Par viņiem brīnījās
La la la la la la la
La la la la la la la
La la la la la la la
La la la la la la la
La la la la la la la
La la la la la la la
La la la la la la la

99. Septiņjūdžu zābakiem

Čikāgas piecīši

Tā kā Gauja plūst uz jūru,
Ievu smaržu līdzī nes,
Tā mēs stāvam svešos krastos,
Roku rokā tu un es,

Lai gan vējš var izraut kokus,
Vilņi krastu pārtaisīt,
Velti liktens grūti pūlas,
Pasaulē mūs izkaisīt,

Latvju skauti, latvju gaidas,
Draudzīb's loks šeit kopā tur,
Dziedot vecās mīļās dziesmas,
Ugunskurus tie vel kur,

Katra dzirkstele ir sveiciens,
Kas šai naktī gaisā skrien,
Jo uz Latviju tas steidzas,
Septiņjūdžu zābakiem.

100. Tā es tevi mīlēšu

I. Ziedonis, N. Bumbiere, V. Lapčēnoks

Pasaki man vēlreiz,
Kā tu teici daudzreiz -
Kam savs draudziņš,
Tas ar savu draudziņu.
Ai, ai, rudzu lauki
Jūnija vidū.
Muzikanti nokliedz:
Pēdējais valsis.

Piedz.

Jā, jā, jā, tumša nakte ziedēja,
Zaļa zāle elpoja,
Lakstīgala klusēja
Vairs nespēdama.
Tā es tevi mīlēšu, tā es tevi mīlēšu.
Kam nav draudziņa, kam nav draudziņa,
Tas ar cisu maisu.

Iesim drusku lēnāk,
Neiesim tik ātri,
Paliksim tepatās,
Neiesim nemaz,
Paliksim tumsā
Siena zārdu naktī,
Vienu vārdu naktī
Pasaki man!

Piedz. 2r.

101. Kūko, kūko dzeguzīte

Raimonds Pauls, Guntars Račs

Kūko, kūko dzeguzīte, kūko, cik tev tīk.
Kūko, kūko dzeguzīte, man vēl neapnīk.
Raudi, raudi debestiņa, lielā asarām.
Raudi, raudi, mirgodama zvaigznes vasarā.
Raudi, raudi dvēselīte tāpat - ne par ko.

Piedziedājums

Ceļš uz mājām putekļiem klāts un balts.
Ceļš, kur gājām dzeguzi ķert.

Kūko, kūko, dzeguzīte, siltos vakaros,
Kūko, kūko, dzeguzīte, skaiti mirkļus šos.
Kūko, kūko dzeguzīte, kūko, cik tev tīk.
Kūko, kūko dzeguzīte, man vēl neapnīk.
Raudi, raudi debestiņa, lielā asarām.
Raudi, raudi, mirgodama zvaigznes vasarā.
Raudi, raudi dvēselīte tāpat - ne par ko.

[Piedziedājums]

102. Par mani, draudziņ, nebēdā

Alberts Legzdiņš, Alberts Legzdiņš, Čikāgas piecīši

Es stāvu ielas vidū, visapkārt brauc un skrien
Un tūristi no ārzemēm mani apbrīno arvien.

Ar Tēvuzemi - Brīvību tāds ieraksts iekalts man
Vēl Tēvu zeme turās un balss tai tālu skan.

Ar brīvību tā paknapāk, līdz tā pie visiem tiek
Priekš dažiem liekas diezgan, bet visiem nepietiek.

Piedziedājums:

Par mani, draudziņ, nebēdā,
Man cēla varoņcilts,
Man pamatā ir laukakmens
Un tēvu zemes smilts.

Pat ziemā, kad sniegs virpuļos
Un ledus lieti līs,

Trīs zvaigznes, kas virs galvas mirdz
Tās mani sasildīs.

Daudz gadu tā jau stāvu un mierīgs noskatos
Cik svešu karapulku man garām aizsoļos.

Cik valodās nav maršēts un skaļi komandēts,
Cik uniformu maiņu līdz šim nav pieredzēts.

103. Es Redzēju Bāleliņ'

Čikāgas piecīši

Es redzēju bāleliņu jājam kumeliņ
Bruņu kreklu mugurā, pie sāniem zobentiņ'
Man vajadzēja arājiņu, maizes gādātāj'
Nevis bruņās tērptu svešu zemju karotāj'

Puško, māsiņ, cepurīti, netur iemauktiņ'
Padzirdini labāk manu kara kumeliņ'
Daudz dieniņas, daudz naksniņas vajadzēs man jāt
Tālā kaujas laukā ienaidniekam pretī stāt

Gaidi mani, māsiņ, tikai mājās pārnākam
Ja mēs ienaidnieku kaujas laukā uzvaram
Ja es cīņā krītu salūzušu zobentiņ'
Tad steidz meklēt sevīm jaunu zemes arājiņ'

Tā kā saule debesīs mirdzēt neapstās
Vienmēr kādi bāleliņi svešos karos jās
Tā kā daudzi savas mājas vairāk neredzēs
Vienmēr viņu gaitas tautasdziesmā pieminēs

Mūžam saule debesīs mirdzēt neapstās
Mūžam kādi bāleliņi svešos karos jās
Mūžam viņi savas mājas vairāk neredzēs
Mūžam viņu gaitas tautasdziesmā pieminēs

104. Es dziedāšu par tevi, tēvu zeme

Eduards Napravņiks (1839-1916), Tīrzmaliete (1876-1942) 1903, Harijs Spanovskis, Jānis Paukštello

Vārdu autors: Tīrzmaliete=Minna Dzelzkalne (1876-1942) 1903

Mūzikas autors: Eduards Francevičs Napravņiks (1839-1916)

Mūziku pielāgojis: Jēkabs Graubiņš (1886-1961)

Izpildītāji: Jānis Paukštello (*1951)

Harijs Spanovskis (1958-2013)

Jānis Sprogis (*1944)

1. Es dziedāšu par tevi, tēvu zeme,
Par tavām druvām vecā līdumā.
Un, kad jau paguršu zem dzīves nastas,
Tad atdusēšos tavā atmatā.
Un, kad jau paguršu zem dzīves nastas,
Tad atdusēšos tavā atmatā.
2. Es dziedāšu par zaļo eglainīti,
Kur tiklus pelēkos auž zirneklīts,
Kur agrā rītā kuplās smilgas bradā
Ar basām kājām ganiņš bārenīt's.
Kur agrā rītā kuplās smilgas bradā
Ar basām kājām ganiņš bārenīt's.
3. Es dziedāšu par balto birztalīti,
Kur rudens lapas dzeltainītes birst.
Un birstot zvana klusu svētvakaru
Tiem ziediem vēlīniem, kas salnā mirst.
Un birstot zvana klusu svētvakaru
Tiem ziediem vēlīniem, kas salnā mirst.
4. Es dziedāšu par taku nomīdīto
No tēviem liepu lūku apavā,
Kur vaidot māte gaitā staigājusi
Un, Dievu pielūgdama, baznīcā.
Kur vaidot māte gaitā staigājusi
Un, Dievu pielūgdama, baznīcā.
5. Es dziedāšu par tevi, tēvu zeme,
Par tavām druvām vecā līdumā,
Līdz dusēšu reiz klusā smiltainītē,
Tur tava priedulāja pakrēslā.
Līdz dusēšu reiz klusā smiltainītē,
Tur tava priedulāja pakrēslā.

105. Dzīvīte, dzīvīte

Jāzeps Mediņš, Fricis Bārda

Dzīvīte, dzīvīte, šūpojos tevī,
Vējā kā žubīte liepzariņā.
Daudz tu man solīji, maz tomēr devi,
Vai nav vienalga ar'! Rai-daidai-dā!

Dzintara gredzenu solīji saldi
Dziljūras vārava visskaistākā.
Gredzens un devēja - putas un maldi,
Krustā tik viļņi dej: rai-daidai-dā!

Skumjas un laime kā vītenes vijas.
As'ra krīt biķerī zaļzeltītā.
Dienā vēl krūtīs raud naktsmelodijas,
Dienā, kad jādzied man: rai-daidai-dā!

Krūtīs kas dzimis, lai krūtīs ar' miris,
Vieglāt tā glabāt to baltsmiltājā.
Vainagā pēdējais zieds kad būs iris,
Izirs ir vainags pats. Rai-daidai-dā!

Pārtrūks un izirs... un velti sirds taujā,
Bridi kā rūgto vērst saldākajā.
Sirds mana nerātnā, sirds mana straujā -
Pārtrūksi tomēr reiz! Rai-daidai-dā!

106. Alumīnija cūka

C F C
Tu nesaki "jā", vai gribi pasēdēt divatā
C F C
Tu nesaki "nē", vai gribi palikt vienatnē.
Am D
Un neskan telefona zvans, un nesaprast to man,
G Em Am
Ko tāda jauna meitene jūt. Man jau trīsdesmit,
D G
Tev tik piecpadsmi, bet tu saki man "varbūt".

Piedz:

Am D
Tu esi alumīnija cūka,
G Em
kad pienāks diena, kad dejosim?
Am D
Tu esi alumīnija cūka,
G Em
kad pienāks nakts, kad mēs mīlēsim?
C D7
Tu esi alumīnija cūka,
G C C Em/B
mīlā, es zinu, ka tev nav sirds.
Am
Tas nevar vairs tā
D7 G
Tik ļoti vilkties garumā.

C F C
Tu nesaki "jā", ja miegs tev nenāk vakarā,
C F C
Tu nesaki "nē", ja pamostos es pagaldē.
Am D
Es tikai vienkārš lauku zēns, un nesaprast to man,
G Em Am
Ko tāda veca tantiņa jūt. Man tik trīsdesmi,
D G
Tev jau sešdesmi, Bet tu saki man "varbūt".

107. Miglā asaro logs

Aleksandrs Čaks

Miglā asaro logs, ko tur liegties, nav vērts,
Tikai tevi es mīlējis esmu,
Kādā divainā sulā savas lūpas tu mērc,
Ka tās kvēlo tik sarkanu dvesmu.

Tur kur bulvāri kūp, tevi satiku reiz
Un vairs nezinu miera ne mirkli,
Uz tā stūra, kur lūdz naudu ubags sev greizs,
Mani samīs drīz ilgas kā zirgi.

Vai tā diena, vai nakts ielās klīstu viens pats,
Rauju lapas no kokiem un ceru,
Ka uz kādas no tām būs skūpstis vai tavs skats,
Bet tās tukšās es notekās беру.

Kur tu esi, mans draugs, vai tai blāzmā, kas kūst,
Man no vientuļa mākoņa sejas,
Jeb no tevis man tik, kā šīs ilgas, kas lūzt,
Manā asā un satrauktā dzejā.

Miglā asaro logs, ko tur liegties, nav vērts,
Tikai tevi es mīlējis esmu,
Laikam asinīs manās savas lūpas tu mērc,
Ka tās deg ar sarkanu dvesmu.

108. Kerijas dziesma

Raimonds Pauls, Jānis Peters, Marija Naumova

Es varu jūs tik mīlēt
Šai mūžā vai vakarā
Bet liktens jau mani zīlē
Un neteic ne jā, ne nē

Likteni, likteni, pažēlo, nerunā
Pažēlo, pažēlo, un pēc tam norauj masku
Seja tu, vaska bālā šai karnevālā
Teic, vai tu seja esi vai masku nesi?

Pažēlo, pažēlo, nerunā, nerunā
Pulkstens sit divpadsmit
O, pusnakts stunda spožā
Seja tu, vaska bālā šai karnevālā
Teic, vai tu seja esi vai masku nesi?

Seja tu, vaska bālā šai karnevālā
Teic, vai tu seja esi vai masku nesi?

109. Krustmāte Agate

Krustmāte Agate mīla kā svētdiena
Pirmajā vietā viņa mums ir
Tikai pēc viņas nāk putu krējums, putu krējums un saldējums
Putu krējums un saldējums

Egoists Herkules mīl viņu ļoti,
Sunītis Pifs un Tontons to mīl
Tontonam viņa ir mūžīga mīkla - Balta un mīksta ar rozīnēm
Balta un mīksta ar rozīnēm

Francijai viņa ir gluži kā maize, gluži kā maize - ar garozu.
Krustmāte stādas kā Krustmāte Agate
Maizīti cepdamas atgādina
Maizīti cepdamas atgādina

Visur ir garoza - Francijā arī, Tāpat kā Latvijā, Itālijā
Visur ir krustmātes mīlas kā svētdienas, un tā kā darbdienas - strādīgas
Un tā kā darbdienas - strādīgas

Krustmāte Agate mīla kā svētdiena
pirmajā vietā viņa mums ir
tikai pēc viņas nāk putu krējums, putu krējums un saldējums
putu krējums un saldējums

110. Mazs cinītis gāž lielu vezumu

Raimonds Pauls un Bet Bet

Mazs cinītis gāž lielu vezumu
Bet apgāzt mani vari tikai tu
Es nezinu, vai tā tam vajag būt
Bet mana sirds pret tevi kaut ko jūt

No nedienām, ja izbēgt gribētu
Tad mani noķert spētu tikai tu
Es nezinu, vai tā tam vajag būt
Bet tava sirds pret mani kaut ko jūt

Piedziedājums

Mazs cinītis gāž lielu vezumu
Bet apgāzt mani vari tikai tu
Ko darīt mums un kā mums tagad būt?
Ja mūsu sirdis mīlestību jūt

Pa ielām, tur, kur limuzīni brauc
Iet ciniši un ļaudīm prātus jauc
Un tur, starp viņiem esi arī tu
Tā, kuru visu mūžu meklēju

Tas dzīves vezums ir tik ļoti smags
Var viņu vedot palikt slims un traks
Mēs nezinām, vai tā tam vajag būt
Bet mūsu sirdis kaut ko labu jūt

111. Auga, auga rūžeņa

Auga, auga rūžeņa
Sorkona dōrzā.
Zam tū rūžu, zam tū rūžu
Guļ jauna meiteņa.

Ai, meiten, ai, meiten,
Tevi mōte sauce.
Zynu, zynu, prūtu, prūtu,
Kam maņ mōte sauce.

Grib mani mōte
Pi tō vacō atdūt;
As tū vacū, as tū vacū
Moza nagribieju.

As tū vacū
Pa vōrtim'i raidieju,
Pa vōrtim'i raidieju,
Ar akmini svīžu.

Ai, vacyjs, ai vacyjs,
Nazaveris atpakaļ!
Kam tu tai nūitu,
Ka naatsagrīztu!

Grib mani mōte
Pi tō jaunō atdūt;
As tū jaunū, as tū jaunū
Moza īmeiļōju.

Klauseišu mameņu,
Pi tō jaunō īšu;
As tam jaunam, as tam jaunam
Vainadzeņu dūšu.

Auga, Auga rūžeņa
Sorkona dōrzā.
Zam tū rūžu, zam tū rūžu
Guļ jauna meiteņa.

112. Tikai nesaki nevienam.

Elita Veidemane un Aivars Brīze

G major

Tikai nesaki nevienam, ko tu dzirdēji no rīta,
Liega vēja modinošā valodā.
Tikai nesaki nevienam, ko tev pačukstēja zvaigznes
Šajā naktī, kad tu biji nomodā.
Tikai nerādi nevienam, kas tavu sirdi pilda
Nav nevienam jāzina, kas tajā mīt.
Tikai neatklāj nevienam, ko tev novēlējis liktenis
Tev būs grūtāk viņu kādreiz piepildīt.

Un esi tā kā rīta gaisma debesīs
Kas spoži mirdz, bet paliek nezināma
Un atceries, ka dzīve ir tāds mirklis īss
Skrien laika upe projām nevaldāma.

Tikai nepazaudē ceļu, kas tevi aizved mājās,
Kur tu vienmēr būsi mīli sagaidīts.
Tikai nepazaudē to, kas tevi reiz ir iemīlējis
Tikai nepazaudē to kas padarīts
Jo tikai tā tu vari atkal, no dzīves labu gaidīt,
Tikai tā tu vari būt vēl noderīgs.
Tikai nesaki nevienam, kas ar tevi tagad notiek,
Tas vienalga citiem liekas nesvarīgs

Un esi tā kā rīta gaisma debesīs
Kas spoži mirdz, bet paliek nezināma
Un atceries, ka dzīve ir tāds mirklis īss
Skrien laika upe projām nevaldāma.

113. Dziesma ar ko tu sācies?

Imants Kalniņš, Viktors Kalniņš, Menuets

Dziesma, ar ko tu sāksies?
Ar ko tu sāksies?
Sācies ar klusu vārdu,
Klusu vārdu.
Sācies ar klusu vārdu,
Sācies ar klusu zilbi -
Tavējie sapratīs,
Tavējie sapratīs.
Ka dziesma ir kliediēns.

Dziedi par zēli.
Par zēli,
Dziedi par gēšu staru,
Par gēšu staru.
Dziedi par gēšu staru,
Iepin pa lētam jokam -
Tavējie sapratīs
Tavējie sapratīs
Tavējie sapratīs,
Ka dziesma ir kliediēns.

Dziedi par rozā sapņiem,
Par rozā sapņiem;
Ja jau tev pavēl dziedāt,
Ja jau tev pavēl dziedāt.
Ja jau tev pavēl dziedāt,
Dziedi, kaut vai ai bailēm -
Tavējie sapratīs,
Tavējie sapratīs,
Ka dziesma ir kliediēns.

Pasmejies, ja tu griēi,
Paraudi ja tev vajag,
Tikai pavisam klusu,
Tikai pa visam klusu -
Tu jau zini, kas būs,
Ja tu kliegēi!

114. Jautra dziesmiņa sev pašam

Imants Kalniņš, Viktors Kalniņš, Ojārs Grīnbergs

Noviz gadi, aizskan zvani, atnāk mūžs
Noviz gadi, aizskan zvani, atnāk mūžs
Re, kur muzikanti spēlē,
Re, kur muzikanti spēlē, manu mūžu

Viss kas labs, viss kas slikts tas mans mūžs
Viss kas labs, viss kas slikts tas mans mūžs
Laikam pāri nodarījis,
Laikam pāri nodarījis, kādreiz būšu

Vai jūs zināt kas ir dimants?
Saulīt lielā gabalā
Atnāc rītu, paliec dienu,
Neej projām vakarā

Tu tā labā, tu tā sliktā, tu mans mūžs
Tu tā labā, tu tā sliktā, tu mans mūžs
Gan jau kādreiz sapratusi
Gan jau kādreiz sapratusi tu to būsi

Vai jūs zināt kas ir dimants – saulīt lielā gabalā
Atnāc rītu, paliec dienu, neej projām vakarā

Viss kas bijis, viss kas nava tas mans mūžs
Viss kas bijis, viss kas nava tas mans mūžs
Ja es neesmu vēl bijis,
Ja es neesmu vēl bijis, tad es būšu

Vai jūs zināt kas ir dimants – saulīt lielā gabalā
Atnāc rītu, paliec dienu, neej projām vakarā

Viss, kas bijis viss, kas nava tas mans mūžs
Viss, kas bijis viss, kas nava tas mans mūžs
Ja es neesmu vēl bijis,
Ja es neesmu vēl bijis, tad es būšu
Ja es neesmu vēl bijis
Ja es neesmu vēl bijis, tad es būšu.

115. Baltās karavelas

I.Birkāns

Baltās karavelas slīd,
Pār debess jūru mirdzēdamas iet
Vai nakts, vai diena skanēdama mūžībā krīt,
Caur dzīvi sapņu karavelas iet.

Laiks būrās tām dzied
Zvaigznes kaut riet,
Tālāk karavelas iet
Laiks būrās tām dzied,
Saulē kaut riet
Tālāk karavelas iet
Laiks būrās tām dzied
Dzīvē kaut riet

Tālāk karavelas vēl iet un iet.

Baltās sapņu karavelas

Baltās sapņu karavelas

Iet tālāk, tālāk vēl iet.

116. Div' pļaviņas es nopļāvu

Tautasdziesma, Tautasdziesma, -

Div' pļaviņas es nopļāvu
Sarkanāi āboliņ'.

Dod, Dieviņi, siltu sauli,
Labu vēju kaltējot.

Pati māku sienu pļauti,
Izkaptiņu asināt,

Tik vien lūdzu tautu dēlu,
Lai sameta kaudzītē.

Es uzdevu baltu kreklu
Savam siena pļāvējam,

Lai tas līdzī līgojāsī
Ar to balto āboliņ'.

117. Zīlīte

Ēriks Ķīgelis, E.Treimanis-Zvārgulis, Līvi

G
Skrien zīlīte gar loga rūti,
D
Tā mana dvēsele man šķiet;
Am C
Bez tevis dzīvot tai tik grūti!
G
Pie tevis tā grib iet.

Skrien zīlīte gar loga rūti,
Deg manī jūta vienīgā
Kas dzīli vīlņo manu krūti,
Lai visu pauž tev tā!

Am
Kur mieru lai bez tevis rodu,
C G
Nav varas vairs, kas šķirtu mūs.

Am
Es tavās rokās visu dodu,
C G
Kas manī bijis, ir un būs!

118. Puķīte pa dambi

Raimonds Pauls, Jānis Peters, Juris Hiršs (LNT izrāda "Draudzes Bazārs")

Ko tu turi savu suni,
Vai viņš mērķaķis vai amplis,
Palaid, palaid,
Puķīti pa dambi.

Palaid vaļā zelta āķi,
Ko tu lūpā esi kampis,
Palaid, palaid,
puķīti pa dambi.

Piedz. 2X
Palaid, palaid, palaid savu,
Palaid puķīti pa dambi,
Palaid, palaid savu puķīti pa dambi.

Tur, kur tava kuļmašina,
Svilpo tava mūža dampis.
Palaid, palaid
Puķīti pa dambi.

Nekar, vadzi, zobus vadzi,
Neliec dvēseli uz krampi,
Palaid, palaid,
Puķīti pa dambi.

Piedz.2x

Sviesta piesta, slampa stampa -
Mana dzīvīte uz rampas.
Palaid, palaid
Puķīti pa dambi.
Laidies mana, lido mana,
Mana puķīte pa dambi.
Palaid, palaid,
Puķīti pa dambi.

119. Alvas zaldātiņi

Imants Kalniņš, Māris Čaklais, Menuets

Spožums -
Tā kā zivij zelta zvīņas
Slava -
Tā kā zvaigznes krīt un dziest!

Paņem savus alvas zaldātiņus,
Nāc uz manām trepēm spēlēties!

Kur ir tavi ģenerāļi,
Kur ir viņi?
Ja vēl dzīvi,
Kādus ceļus iet?

Paņem savus alvas zaldātiņus,
Nāc uz manām trepēm spēlēties!

Es zinu tikai to,
Ka beigtu Napoleonu
Aprok zemē,
Lai tas nesmirdētu,
Bet dzīvu kaķēnu baro ar
Siltu pienu!

Apraks tevi, apraks mani;
Kaķēniņi
Tā kā cilvēkbērni
Pienu padzersies.

Paņem savus alvas zaldātiņus.
Nāc uz manām trepēm spēlēties!

Bet tu neskumsti - ņem zaldātiņus!
Nāc uz manām trepēm - spēlēties!

120. Ģenovēva

Raimonds Pauls, Jānis Peters, Žoržs Siksna

Mežmalā reiz ēda avenes
Ģenoveva savā nodabā
Ziedēja un gaviļēja gaiss
Klusi, klusi smējās nelabais

Ieklausies Ģenoveva
Es gribu būt tavs nelabais
Nelabais labu labais
Tāds, kuru žēl ir projām laist

Paskaties Ģenoveva
Vai esmu es slikts nelabais
Padodies Ģenoveva
Es esmu tāds kā elle skaists

2x

Ģenoveva, Ģenoveva
Smej nelabais pie sevis
Ģenoveva, Ģenoveva
Reiz nelabais raus tevi
Nē labi labais

Nelabais, kā nolemts liktenim
Ģenovevai lēnām zagās klāt
Tricēja un uzliesmoja sirds
Un tā sirds nu abiem acīs mirdz

Ieklausies Ģenoveva
Es gribu būt tavs nelabais
Nelabais labu labais
Tāds, kuru žēl ir projām laist

Paskaties Ģenoveva
Vai esmu es slikts nelabais
Padodies Ģenoveva
Es esmu tāds kā elle skaists

2x

Ģenoveva, Ģenoveva
Smej nelabais pie sevis
Ģenoveva, Ģenoveva
Reiz nelabais raus tevi
Nē labi labais

Aizgāja pār kalnu saulīte
Ģenoveva projām negāja
Nelabais caur sirdi gāja tā
Ģenoveva mīlā nelabā

Ieklausies Ģenoveva
Es gribu būt tavs nelabais
Nelabais labu labais
Tāds, kuru žēl ir projām laist

Paskaties Ģenoveva
Vai esmu es slikts nelabais
Padodies Ģenoveva
Es esmu tāds kā elle skaists

2x

Ģenoveva, Ģenoveva
Smej nelabais pie sevis
Ģenoveva, Ģenoveva
Reiz nelabais raus tevi
Nē labi labais

Ieklausies Ģenoveva
Es gribu būt tavs nelabais
Nelabais labu labais
Tāds, kuru žēl ir projām laist

Paskaties Ģenoveva
Vai esmu es slikts nelabais
Padodies Ģenoveva
Es esmu tāds kā elle skaists

121. Virši zili, virši sārti

Elīna Zālīte

Virši zili, virši sārti
Tā kā jūra zib un zied,-
Pēdējie tie goda vārti,
Vasara, kur cauri iet.(2x)

Vēl gan silti vēji staigā,
Bites saldi ziedos san,
Bet jau klusā dabas vaigā
Rudens tuvums jaužams man.

Skumjos zilos viršos skatos,
Cilvēks mīļš man prātā nāk,
Kuram mīkstos, tumšos matos
Daži sidrabort jau sāk.

Rodas karsta vēlēšanās-
Rokas tam ap kaklu vīt,
Kamēr viņa dzīslās, manās
Vēl no vasaras kas mīt.

Paies gadi, norims ilgas,
Acīs uguns nodzīsīs,
Dvēseli kā sausas smilgas
Saltas, tukšas dienas tīs.

Ja zied lūpas, kvēlo skati,
Steidzies mīlu ņemt un dot:
Zili virši, sirmi mati
Rudeni sāk iešūpot.

122. Es nenācu šai vietā

Latviešu tautasdziesma

Es nenācu šai vietā(i)
Savu miegu izgulēt(i).

Piedz.

Trai-rai-rai ritam, trai rai rai ritam
Trairai rallalā, trādi ralla-lā.

Nācu ēst(i), nācu dzert(i),
Nācu jautri padziedāt(i).

Ja es būtu to zinājis,
Ka tik jauki šai vietā(i).

Es būt` sievu līdz paņēmis
Ar visiem(i) bērniņiem(i).

Tie palika aizkrāsnē(i),
Vēderiņus kasīdami.

Visa mana naba niez(a),
Kā es gribu brandavīnu.

Kad iedzēru brandavīnu,
Tad nabiņa neniezēja.

Kad iedzēru juhaidriku,
Nospārdīju Miku pliku.

Mūsu ciema meitiņām(i)
Triju taku vēderiņi.

Pa pirmo žīdi brauca,
Pa otro čigāniņi.

Pa trešo ciema puisi
Žagariņus vizināja.

Jauns ar jaunu tā gulēja,
Ūdens cauri netecēja.

Vecs ar vecu tā gulēja,
Žīds ar kuili cauri skrēja.

123. Augu nakti pogo lakstīgalas

Imants Lasmanis, -

Augu nakti pogo lakstīgalas,
Augu nakti baltas laivas klīst,
Es pēc tevis ilgojos bez gala,
Ievas plaukst un lauztas nenovīst.

Baltos ziedus pielauzīšu klēpjēm,
Tavos matos iebirs smaržains sniegs.
Brauksim tad gar melnrājiem un lēpēm,
Kamēr mēness zelta loku lieks.

Neticu, ka velti gaidu tevi,
Ja tik ļoti ilgojas un tic.
Kādēļ šonakt domāt liec par sevi,
Ja varbūt tev ievas lauzīs cits.

Atraksti man vēstuli bez vārdiem,
Atraksti ar ievas ziediem vien.
Es uz krastu aiziešu ik pārdien,
Raudzīšos, vai ziedu nav arvien.

Un ja nē, tad brīnumi var notikt:
Pati Gauja tavā ceļā stās,
Pārbaudīs, vai tu kā ieva proti
Atvarā un dzelmē lūkoties.

124. Še kur līgo priežu meži!

Še kur līgo priežu meži
Esmu dārgām saitēm siets,
/Šeit ir mana tēvu zeme
Esmu dzimis gaujmaliets./ (3. un 4. rindiņa 2x)

Svešās zemēs esot jauki
Daudz jo daļi brīnumi
/Augsti kalni, plaši lauki
Greznām puķēm rotāti./ (...2x)

Bet kas svešas zemes salas
Man ar savu greznumu,
/Kad es šeit pie gaujas malas
Dzirdu latvju valodu./ (...2x)

Tik pie Gaujas, tik pie Gaujas
Tik pie Gaujas vēlos būt,
/Tur uz augstās klinšu kraujas
Sevim līgaviņu gūt./ (...2x)

Sveika Gauja, plūsti knaši
Tur kur saule jūrā riet,
/Gadu simteņiem lai braši
Latvju tauta zel un zied./ (...2x)

Latviets esmu, latviets būšu,
Latviets mūžam palikšu.
/Un par savu tēvu zemi
Mūžam galvu nolikšu./ (...2x)

125. Ak vai, cik žēl

Ilmārs Dzenis

Ak vai, cik žēl, ak vai, cik žēl,
Ka tevi mīlēju par vēl.

Kad zili ziedi puķītēm,
Tās sauc par neaizmirstulēm.

Kad zilas acis meitenēm,
Tās sauc par neaizmirstāmām.

Ak vai, cik žēl, ak vai, cik žēl,
Ka tevi mīlēju par vēl.

Ja kalna galu sasniegt grib,
Tad neplūc puķes ielejā.

Ja īstu mīlestību grib,
Tad mīlē vienu vienīgi.

Ak vai, cik žēl, ak vai, cik žēl,
Ka tevi mīlēju par vēl.

No puķēm rozes jaukākās,
Bet tikai gaužām dzēlīgas.

Un mīlestība skaistākā,
Tik bieži nepastāvīga.

Ak vai, cik žēl, ak vai, cik žēl,
Ka tevi mīlēju par vēl.

126. Sen tas bij'

Sen tas bij' pie Ventas ziedu laikā,
Pirmo reiz', kad tevi redzēju.

Piedz.

Ak, kamdēļ mums bij' lemts šķirties,
Jo es tevi aizmirst nespēju.

Un tad saules diena nāk man prātā,
Diena - kad tev mīlā atzinos.

Lapu zelts, kad klāja Ventas krastus,
Mīlā, tu pie cita aizgāji.

127. To tik zina es un viņš

Sārtas kā rozītes magones zied,
Meitiņa dārziņā ravē un dzied.

Piedz.

To tik zina es un viņš,
Es un viņš, un vēl mēnestiņš.

Dārziņā vieta mums slepena,
Ko pat māmiņa nezina.

Meitiņas galviņa klēpi tam slikt,
Mīlības laimē tā deg un tvīkst.

Pienāks nākošā vasara,
Tev būs prieki, man asara.

Šūpulī maza būs meitiņa,
Tā sauks tevi par māmiņu.

128. Vēstule no tāluma (tikai no tevis nav vēstules)

Tālumā, kur dzintara jūra
Skumju pilna un pelēka šalc,
Dzīvoja reiz meitene mīlā,
Kurai vien mana dziesma lai skan.

Piedz.

O, o, o, tikai no tevis nav vēstules,
Tikai no tevis tās gaidu es,
Tikai no jūras man sveicienus kaijas nes.

Tālumā, kur sarkanās rozes
Prieka pilnas un kvēlošas mirdz,
Atsūti man kaut stariņu saules,
Pastāsti, mūsu jūra ko šalc.

Varbūt rīts tavu vēstuli nesīs,
Ir jau rīts, tomēr atbildes nav.
Zinu to, ka tu laimīga esi,
Zinu to, ka mums tikšanās nav.

129. Iedzersim pa glāzei

Raimonds Pauls , Jānis Peters

Iedzersim pa glāzei, kamēr jauni mēs,
Gan jau vecumdienās zāles noderēs!
Iedzersim pa glāzei, kamēr jauni mēs,
Gan jau vecumdienās zāles noderēs!

La la la la la
La la la la
La la la la la la
La la la la la

2x
Izgulēsim grāvjus, kamēr jauni mēs,
Gan jau vecumdienās gultas noderēs.

La la la la la
La la la la
La la la la la la
La la la la la

2x
Izmilēsim meitas, kamēr jauni mēs,
Gan jau vecumdienās sievas noderēs.

2x
La la la la la
La la la la
La la la la la la
La la la la la

130. Ziedi, ziedi, rudzu vārpa

Tautasdziesma, Tautasdziesma, -

Ziedi, ziedi, rudzu vārpa
Deviņāmi ailiņām.

Mani brāļi klēti taisa
Deviņiem arodiem.

Taisiet, brāļi, ko taisiet,
Uztaisiet man istabiņ'.

Uztaisiet man istabiņu
Ar trejāmi duravām.

Pa vienāmi saule lēca,
Pa otrāmi norietēj'.

Pa trešāmi es izgāju
Galvā miršu vainadziņ'.

131. Svētvakars

Raimonds Pauls, Imants Ziedonis

Šī Dieva zeme ar Gaujas lejām,
Ar stārķa ligzdām un kurmju ejām.
Ar Cēsīm, Talsiem un jaunām sejām,
Ar ļaužu balsiem un Raiņa dzejām.

Par verga algu es tajā sirgšu,
Par indes malku es viņu pirkšu.
Ar zelta atslēgām es slēgšu, slēpšu,
Kā puskauts āzis par viņu brēkšu.

Ak, svētā brīve kā tad es jūtu,
Cik, esmu nesis to smago grūtu.
Kad tā vairs nav tik cik melns aiz naga,
Tad es tik jaušu cik bija smaga.

Šo liktens zemi šais svētvakaros,
No manas dvēseles kāds noņem nost.

132. Nekur nav tik labi kā mājās

Raimonds Pauls, Guntars Račs

Nekur nav tik labi kā mājās,
Vai kaut kur vēl pļavas tā zied?
Nekur nav tik labi man klājies,
Vai kaut kur vēl putni tā dzied?
Nekur nav tik labi kā mājās,
vai citur tā meitenes smeļ?
Nekur nav tik labi man klājies,
vai citur vēl suņi tā rej?

Piedz.

Nekur nav tik labi kā mājās,
nekur tevi negaida tā.
Nekur nav tik labi man klājies,
un labāk ar' nebūs ne kā!

Nekur nav tik labi kā mājās,
vai kaut kur vēl jūra tā šalc?
Nekur nav tik labi man klājies,
vai liedags vēl kaut kur tik balts?
Nekur nav tik labi kā mājās,
vai kaut kur vēl dziesma tā skan?
Nekur nav tik labi man klājies,
pat dziesma te jāpārtrauc man.

133. Mazā dvēselīte

M.Zālīte, "Klaidonis"

Ja tās domas, ko Tev veltu,
Visas puķēs pārvērstos,
Brīnišķs dārzs ap Tevi zeltu,
Grimtu smaržu mākoņos.

Ja tās ilgas, ko Tev sūtu,
Visas smaržās pārvērstos,
Saldās dziesmās vīta būtu
Tu kā cīrulis debešos.

Piedz.: Ja ik asara, ko raudu
Es par Tevi vakaros,
Paliktu par cietu graudu,
Staigātu Tu dimantos.
Ja ik asara, ko raudu
Es par Tevi vakaros,
Staigātu Tu, staigātu Tu dimantos.

Paliek viss tik paša krūtīs -
Domas, ilgas, asaras, 2X
Mazai dvēselītei grūti
Nest tik lielas lūgšanas.

Piedz.: Ja ik asara, ko raudu
Es par Tevi vakaros,
Paliktu par cietu graudu,
Staigātu Tu dimantos.
Ja ik asara, ko raudu
Es par Tevi vakaros,
Staigātu Tu, staigātu Tu dimantos.

134. Kam ziedi, mežābele

Raimonds Pauls, A.Krūklis, Ojārs Grīnbergs

Bij' maijs un mežābeles zieds tik balts,
Zem tā vecs akmens sols un galds.
Bij' maijs un sēdējām mēs divatā
Uz vecā akmens sola tā.

Piedz.

Kam ziedi, mežābele rūgtā,
Tik balta, balta tu kā laime un kā prieks.
Kam ziedi, mežābele rūgtā,
Kam ziedi tu un nobirsti kā sniegs.

Iet laiks, un vairs neviens te neatnāk,
Pat akmens apsūnot jau sāk.
Iet laiks, un mežābele maijā zied,
Un vējš kā toreiz zaros dzied.

135. Vēl viens dolārs

Es atkal šorīt domāju
Par meiteni ko mīlēju
Vēl dzirdu viņas balss kā skan
Bet zinu tas nav domāts man

Es biju vētra, viņa miers
Neviens tai nebij pieskāries
Par viņas skūpstiem saldāks vien
Bij vīns ko dzērām vakardien

Piedz.

Vēl viens dolārs, vēl viens rīts
Atmiņās tiek norakstīts
Varbūt kad kļūšu miljonārs
Aizmirsts būs pat viņas vārds

Es viņas acīs redzēju
To ko pats es kādreiz sapņoju
Bet jaunībā daudz darīts tiek
Ko vēlāk gadi piemirst liek

Kā ogles pelnos pārvēršas
Kā gadalaiki pārmainās
No mīlas paliek skumjas vien
Kā vīns ko dzērām vakardien

Piedz.

Un kādā jūlij vakarā
Tā mani beidzot atstāja
Ar skūpstu šķirāties mēs tad
Vairs neredzējāties nekad

Es gribēju tai pakal steigt
Cik man tās trūkst tai vēlreiz teikt
Bet ne man naudas ne man laiks
Uz lūpām vakar' vīns svaigs

136. Zelta cauna

Eduards Rozenštrauhs, Jānis Grots, -

Tur, kur Gauja, tur, kur Rauna,
Tur kur vējš no rītiem pūš,
Tur man bija zelta cauna,
Tur man bija vai viss mūžs.

Tur mēs nebijām vairs sveši,
Tur bij' mums taks sūnām klāts.
Pulkstens bija tikai seši,
Un jau tad man reiba prāts.

Zelta cauna, zelta cauna,
Nebija tas tikai māns, -
Reiz tu biji skaista, jauna,
Un es biju leitnants glauns.

Vai es tevi sagūstīju?
Kam to zināt, kam to teikt?
Mirkli tikai tuvu biju,
Tagad atliek tālāk steigt.

Ātri toreiz vakars dzisa,
Vakars tavas pēdas dzēš, -
Tur, kur tavi mati rīsa,
Meža būdu vēji plēš!

Tur, kur Gauja, tur, kur Rauna,
Tur kur vējš no rītiem pūš,
Tur man zuda zelta cauna,
Tur man zuda vai viss mūžs.

137. Neticu ka tā var izgaist mīla

Larisa Mondrusa

Rozes baltās, kuras man toreiz sniedzi,
Ziedēja, kad projām aizgāji.
Lai arī vītušas, tās rokās turu es vēl cieši,
Jo tas ir viss, ko Tu man atstāji.

Piedz.

Neticu, ka tā var izgaist mīla -
Gan atkal tā mums kopā savedīs!
Neticu, ka tā var izgaist mīla -
Gan Tu nāksi drīz, gan Tu nāksi drīz
Un mūsu mīla visas skumjas tālu projām dzīs!

Rozes vītušās nu projām aizsviedīšu,
Tāpat visas mūsu nedienas.
Kas pagājis, to arī visu aizmirsīšu,
Par jaunu sāksim mēs no rītdienas!

Piedz.

Neticu, ka tā var izgaist mīla -
Gan atkal tā mums kopā savedīs!
Neticu, ka tā var izgaist mīla -
Gan Tu nāksi drīz, gan Tu nāksi drīz
Un mūsu mīla visas skumjas tālu projām dzīs!

Piedz. Nā na nā, nā nā

138. Aijā, žūžū, lāču bērni

Tautasdziesma

Aijā, žūžū, lāču bērni, aijā, žūžū
Pekaināmi kājiņāmi, žū-žū-žū.

Tēvs aizgāja bišu kāpti, aijā, žūžū
Māte ogu palasīti, žū-žū-žū.

Tēvs pārnesa medus podu, aijā, žūžū
Māte ogu vācelīti, žū-žū-žū.

Tas mazami bērniņāmi, aijā, žūžū
Par mierīgu gulēšanu, žū-žū-žū.

Kas vilkami, kas lāčami, aijā, žūžū
Mežā kāra šūpulīti? Žū-žū-žū.

Lieli vīri uzauguši, aijā, žūžū
Nešūpoti, neloloti, žū-žū-žū.

139. Zilie lini

Raimonds Pauls, A.Krūklis

Zilie lini deg kā briesmas!
Sargies zilo linu jūras, vai, vai, vai!
Kur tev acīs tādas liesmas?
Tās man zilie lini kūra, vai, vai, vai!
Kur tu ņēmi tādas dziesmas?
Tās es plūcu linu druvā, vai, vai, vai!
Ai jūs lini zilās briesmas!
Sargies, sargies nākt man tuvāk, vai, vai, vai!

Piedz.

Zied lini tavās acīs zied!
Zied lini, tavā sirdī zied!
Zied lini, zilo linu ziedu liesmā
Sadeg dzīve, mūžs kā dziesma, vai, vai, vai!

Zilie lini deg kā briesmas!
Vai tev bail no ziliem liniem ? Vai, vai, vai!
Deg it visur linu liesmas!
Vai tev sāp, kad apdedzinies ? Vai, vai, vai!
Skan it visur linu dziesmas!
Vai vairs citas neatminies ? Vai, vai, vai!
Ai, jūs lini, zilās briesmas
Dedz un sadedz zilos linos, vai, vai, vai!

140. Mazu, mazu rāsas pili

Mazu, mazu rāsas pili
Uz magones dārziņā
Sūc sūkdami trīs odiņi
Cauru nakti nenosūc.

Piedz.

Ai sūc, sūc, sūc, sūc,
Sūc, sūc, sūc,
Ai, cauru nakti nenosūc.

Iet jukāmi odiem dziesmas,
Dreb spārniņi smeļoties.
Grāvī krīt tie augšupēdus,
Guļ, kājiņas raustīdam.

Piedz.

Ai, guļ...

Sper, bāliņi, rakstā soļus,
Cepurīti rakstā griez!
Ek, kur muļķa krogus papus -
Bez žvinguļa mājās iet.

Piedz.

Ai, bez...

141. Džins ar toniku

Labvēlīgais tips

G

Manu kaķi sauc toniks,

Em

Lej,lej vēl.

G

Manam sunim vārds ir džins,

Em

Lej,lej vēl.

G

Bet ne jau tāpēc,

D

Lej,lej vēl.

Em

Ka man garšo vīns.

Tev iepatikās dzēriens,

Lej,lej vēl.

Un bija tev vēriens.

Lej,lej vēl.

Bet es gan zinu,

Lej,lej vēl.

Kas rītā būs.

piedz.

G

Džins ar toniku

Em

Džins ar toniku

C

Džins ar toniku

D

Lej,lej - lej, lej vēl.

No rīta sāp galva.

Lej,lej vēl

Tā saņemta balva.

Lej,lej vēl

Bet kāda man daļa,

Lej,lej vēl

Ka sāp tā tev.

Kad vējš iepūš burās,

Lej,lej vēl

Pa jūru peld plosti.

Lej,lej vēl

Men garšo džins ar toniku,

Lej,lej vēl

Un nevis vīns.

Džins ar toniku

Lej,lej - lej, lej vēl.

142. Lodziņš

Labvēlīgais Tips

1.

C Am
Tu divos naktī piezvanīji un teici,
F
Ka gribi pie manis klāt
C
Un ļoti lēni brauca taksis
Am
Un benzīns izbeidzās turklāt
C
Tu trijos naktī atcerājies,
Am F
Ka principā tev vairs nav kur iet.
C
Tu atnāci pie manis mājās.
G
Bet astoņos mēs modāmies.

=====

Piedz:

=====

F
Paliec pie manis.
G C Am
Apsedzies, lodziņš ir vaļā nesteidzies
F G
Līdz rīta gaismai ceļš vēl tāls
C Am
Piedod, ka brīžam šāds un tāds.

=====

2.

Kad pulkstens četrus nozvanīja,
tad visas lietas notikās.
Aiz loga lēni lietus lija,
Un sirds mums abiem apstājās.
Es piecos cēlos paskatīties,
Vai atnācis nav trolejbuss.
Tik valdzinoši zvaigznes krita,
Bet sētnieks aizslaucīja tās.

143. Māmiņai

Am

Varis Vētra, Varis Vētra, Varis Vētra un Olga Rajecka

Divas skudras reiz krustcelēs satikās,
Un abas par dzīvi runājās.
Pukstēja abām tai pasakā sirsniņa,
Un man blakus ir mana māmiņa.
Miegs nāk bērniem it visos vecumos,
Man tie prieki ir kūkās un cepumos,
Bet nāk miegs, un blakus, tu esi man.

P.
Paņem mani klēpī un ieaijā,
Un es aizmigšu tavā tuvumā.
Te es jūtos kā princis savā pasakā,
Kad tu esi man blakus nomodā.

Citas skudras nāk, nāk jaunas pasakas,
Tur ir rūķi, tur stārķi nes dāvanas,
Bet man blakus ir tava sirsniņa,
Pukstošā, nomodā.
Miegs nāk bērniem it visos vecumos,
Kaut vairs prieki nav kūkās un cepumos,
Bet nāk miegs, un blakus tu esi man.

P.
Paņem mani klēpī un ieaijā,
Un es aizmigšu tavā tuvumā.
Te es jūtos kā princese pasakā,
Ja tu esi man blakus nomodā.

Divas skudras reiz krustcelēs satikās,
Un abas par dzīvi runājās.
Pukstēja abām tai pasakā sirsniņa,
Un man blakus ir mana māmiņa.
Miegs nāk bērniem it visos vecumos,
Man tie prieki ir kūkās un cepumos,
Bet nāk miegs un blakus tu esi man.

Paņem mani klēpī un ieaijā,
Un es aizmigšu tavā tuvumā.
Te es jūtos kā princese pasakā,
Kad tu esi man blakus nomodā.
Kad tu esi man blakus nomodā,
Te es jūtos kā princese pasakā.
Un es aizmigšu tavā tuvumā,
Paņem mani klēpī un ieaijā.

144. Atceries, meitenīt

A.Vinters, A.Vinters

Ab Eb
Atceries, meitenīt, birztalu kluso,
Eb7 Ab
Atceries strautu, kur tikāties mēs!
Ab Eb
Atceries ozolu vientuļi skumjo,
Eb7 Ab
Zem kura zariem tev' skūpstīju es!

Piedz.

Ab7 Db
Neskumsti, meitenīt mīlotā,
Ab
Neskumsti daudz!
Eb
Šķiroties pasmaidi, zeltenīt,
Eb7 Ab
Zēns, kad projām brauc.

Skumjas un ilgas ja māc tavu sirdi,
Aizej zem ozola, vakars kad tumst!
Ļaujies tur sapņiem, tad liksies, ka dzirdi
Manējo balsi, tā neļaus tev skumt.

Domās ik brīdi pie strautiņa būsim,
Sapņos zem ozola sēdēsim mēs.
Tā tavās sirdīs mēs mieru ar' gūsim,
Šķiršanās sāpes sirds panest tad spēs.

145. Vienīgā

Z. Liepiņš, K. Dimiters

C G
Lapa krītošā pie rūts pieglaužas
Em F
Vēl viens mirklis un to vējš aiznesīs.
C
Dvēselē kāds klusi čukst:
F D G
Atceries, rudeni, to rudeni.

Sidrabgaismā mirgoja dārzs un lauks
Upes dzelmē apgāzies mēness trauks.
Pāri gadiem gaisma šī mirdzošā,
Mūžīgā, ja vienīgā.

Em Am
Palikuši mani mīļie tālumā,
F D
Tikai reizēm vēji gurst atmatā.
Em Am F G C
Mīlotā, vienīgi tu, vienīgā.

Ak, Trīnīt, mana sirdspukīt, arvien, arvien,
Reiz solījies Tu mana būt arvien, arvien,
Ak, Trīnīt, mana sirdspukīt, reiz solījies
Tu mana būt arvien, arvien, arvien, arvien, arvien.

Kad uz vecā sliekšņa stāvēt ieklausos,
Ābeļdārzā meitas soļos vieglajos
Šķiet, ka atkal senās dienās atgriezies,
Neprasot vien sev neko.

Lapa krītošā pie rūts pieglaužas,
Vēl viens mirklis un to vējš aiznesīs.
Rudenī, prom rudenī.
Vecā dārzā mēness nāk rotāties,
Apklust viss, pat zaros vējš sapinies,
Mīlotā, mūžīgi tu, vienīgā.

Ak, Trīnīt, mana sirdspukīt, arvien, arvien,
Reiz solījies Tu mana būt arvien, arvien,
Ak, Trīnīt, mana sirdspukīt, reiz solījies
Tu mana būt arvien, arvien, arvien, arvien, arvien.
Ak, Trīnīt, mana sirdspukīt, arvien, arvien,
Reiz solījies Tu mana būt arvien, arvien,
Ak, Trīnīt, mana sirdspukīt, reiz solījies
Tu mana būt arvien, arvien, arvien, arvien, arvien.
Ak, Trīnīt, mana sirdspukīt, arvien, arvien,
Reiz solījies Tu mana būt arvien, arvien,
Ak, Trīnīt, mana sirdspukīt, reiz solījies
Tu mana būt arvien, arvien, arvien, arvien, arvien.

146. Tev mana labā

Raimonds Pauls, Ziedonis Purvs, Ojārs Grīnbergs

Šodien, draugs, atļauj tev sacīt -
Paldies, ka tu līdzās man nāc.
Tu esi saule manās acīs
Un avots tīrs, kad slāpes māc.

Ko gan vēl varu tev sacīt,
Kā tevi sveikt - jautāju sev.
It visu to, sirdī kas glabāts,
Tev, mana labā, tev, mana labā.
It visu to, sirdī kas glabāts,
Ļauj šajā dziesmā dāvināt tev.

147. Viss nāk un aiziet tālumā

R. Pauls, L. Vāczemnieks

Iespēle

Un atkal zilā vakarā
Dzied birzī lakstīgala.
Viss nāk un aiziet tālumā
Un sākas viss no gala
Jau atkal mizā rievainā
Kāds sirdi griež un bultu,
Zem bērza zara līganā
Klāj sūnās kāzu gultu.

Piedziedājums

Viss nāk un aiziet tālumā,
Viss nāk un aiziet tālumā.
Viss nāk un aiziet tālumā.
Un sākas viss no gala.

Piedziedājums

Bet cauri zaļiem biezokņiem
Skan soļu klusie švīksti,
Un atkal kādam šūpulim
Kāds meklē bērza līksti.
Bet tad kad sārtas lapas slīd,

Lai nebūtībā zustu,
Visbeidzot sirmi vīri nāk
Cirst baltu bērza krustu.

Piedziedājums

Piedziedājums

Solo

Man pāri prieks un bēdas slīd
Kā raiba rudens lapa,
Kas atnāk ļaudis pavadīt
No šūpuļa līdz kapam.
Un tāpēc bērzā līkajā
Tik daudz ir dziļu rētu:
Lai savu dzimto pauguru
Līdz saknēm iemīlotu.

Piedziedājums

Piedziedājums

Viss nāk un aiziet tālumā, tālumā
Viss nāk un aiziet tālumā, - un sākas viss no gala.
Viss nāk un aiziet tālumā, tālumā
Viss nāk un aiziet tālumā, - un sākas viss no gala.

148. Cāļus skaita rudenī

Raimods Pauls, Guntars Račs, Normunds Rutulis

Cāļus skaita rudenī
Tad, kad lapas krīt!
Nemēģini mani vēl
Šodien pieskaitīt!

Šodien es vēl neesmu
Pārāk pieskaitāms.
Šodien es vēl esmu tāds,
Mazs un nezināms.

Piedz.
Jo cāļus skaita rudenī, rudenī,
Zivis dzīvo ūdenī, ūdenī!
Putni lido debesīs, debesīs,
Viens, divi, trīs!

Ogas novāc rudenī
Tad, kad gatavas.
Neplūc, neplūc mani vēl,
Esmu pārāk mazs.

Šodien es vēl neesmu
Nogatavojies.
Paskatīsimies kā rīt,
Kā mums rīt vēl ies!

Neprasiet, lai ogas ir,
Kamēr ziedi zied.
Neprasiet, lai saule lec,
Kamēr saule riet!

Cāļus skaita rudenī,
Visam ir savs laiks.
Kamēr vāra ūdeni,
Tikmēr ceļas tvaiks!

149. Strauja, strauja upe tecēj

Strauja, strauja upe tecēj
Gar bāliņa namdurvīmi.

Nedrikstēju pāri jāti,
Baidās manis kumeliņis.

Jāj, bāliņi, droši pāri,
Nesliks tavis kumeliņis.

Apakšā ir baltas smiltis,
Viršū skaidrs ūdentiņis.

Zobens grieza baltu smilti,
Ūdens skaloj' kumeliņu.

Spoža spalva kumeļami,
Vel spožāki iemauktiņi.

Uz akmeņa malku cirtu,
Strautā kūru uguntiņu.

Lai sildāsi tie ļautiņi,
Kas man labu nevēlēja.

Sildies mana sievasmāte,
Tu man labu nevēlēj'.

150. Mans brālis Čikāgā

Labvēlīgais Tips

A
E
A
 Es klaidu latvietis es lēni gāju
E
 Es lēni gāju un pie sevis pārdomāju:
D
A
 Kur mani raksiet, kad es nolikšu
E
A
 To karoti ar zelta malinām

Jau manā dzīvoklī aug divi dēli
Un milzīgs kaktuss skaistā puķpodā
Ar pliku dibenu pa zaļu dēli
Tēvu zeme iebrauc Eiropā

Piedz. 2x

A
E
A
 Mans brālis Čikāgā un pats es Kanādā
E
 Bet mūsu māsa Ziemeļanglijā
D
A
 Un ļoti iespējams, ka esam laimīgi,
E
A
 Ka vairāk nedzīvojam Latvijā

Es kļaidu latvietis, es ātri gāju
No savas dzimtās uz pavisam citu māju
Kā mani sauksiet, kad es nomiršu
Par kļaidoni, vai par pravieti

Es svešā zemē skumji stādu rozes
Un raudot plūcu sārtas magones
Pirms gadiem piecdesmit izvilktas ir lozes:
Vai pienenvīns vai rūgtas vērmes

Piedz. 2x

151. Lai kas arī nenotiktu

Raimonds Pauls, Guntars Račs, Marta Ritova un Emīls Balceris

Am Em
Caur tumsu ved ceļi pie tevis
F Am
Un sākums ir acīs tavās
G
Es turēšos cieši pie sevis
F E
Kā dvēsele asins skavās

Dm E A
Ai, debesis, kam tās tik smagas
Dm E A
Šai mazajā stikla būrī
F Am
Caur tumsu ved ceļi pie tevis
B E
Un iedzen mūs aklā stūrī

E A
Es mīlēšu tevi, es lūgšos par tevi
G A
Un piedošu pasaulei sliktu
Bm E A
Es būšu ar tevi līdz pasaules galam
Bm D A
Lai kas arī nenotiktu

Bet varbūt tas ir tikai sapnis
Vai uzraksts uz mājas sienas?
Es nezinu, -man ir vienalga
Es neesmu vairāk viena

Ai, debesis, kam tās tik smagas
Uz leju sāk mākoņi liekties
Caur tumsu ved ceļi pie tevis
Un es nebaidos neaizsniegties

Es mīlēšu tevi, es lūgšos par tevi
Un piedošu pasaulei sliktu
Es būšu ar tevi līdz pasaules galam
Lai kas arī nenotiktu

152. Liepājai

Jānis Strazds, Maija Kalniņa, liepājnieku Zvaigžņu koris

Tā ir vieta, kur sētnieces
uzzīmē rītu uz bruģa,
Vieta, kur kaijas tirgo ziņas
uz kanālā tauvota kuģa.
Tā ir pilsēta, kurai ir vēja tvēriens,
pilsēta, kurai ir liepziedu sirds,
kabatas dzintara pogām
un dziesma, ko dziedāt līdz.

Piedz.

Tās ir manas un tavas pēdas...

Tā ir vieta, uz kuru, ja vajadzētu,
Es pārnāktu kājām.

Tā ir vieta, kur apstājas laiks,
kad muzikants uzskano stīgas,
mirklis, kur savējie atkal tiekas,
lai piedzimtu bezgalība
Tā ir pilsēta, kurai ir vēja tvēriens,
pilsēta, kurai ir liepziedu sirds,
kabatas dzintara pogām
un dziesma, ko dziedāt līdz.

Tās ir manas un tavas pēdas,
tas ir sauciens uz mājām,
tā ir vieta, uz kuru, ja vajadzētu,
es pārnāktu kājām.

Tā ir pilsēta, kurai ir vēja tvēriens,
pilsēta, kurai ir liepziedu sirds,
kabatas dzintara pogām
un dziesma, ko dziedāt līdz.

Tās ir manas un tavas pēdas,
tas ir sauciens uz mājām,
tā ir vieta, uz kuru, ja vajadzētu,
es pārnāktu kājām.

153. Viņi dejoja vienu vasaru

Imants Kalniņš , Māris Čaklais, Menuets

Viņi dejoja vienu vasaru
Viņi dejoja vienu vasaru
Viņi dejoja vienu vasaru
Un pēc tam, pēc tam, pēc tam...
Tagad katrs savam liktenim
Tagad katrs savam liktenim
Tagad katrs savam liktenim
Prasa, kam tad bij' jābūt pēc tam

Viņi dejoja vienu vasaru
Viņi dejoja vienu vasaru
Viņi dejoja vienu vasaru
Un vēl tagad tās spuldzes skrien
Koku galotnēs skaties vai debesīs
Koku galotnēs skaties vai debesīs
Koku galotnēs skaties vai debesīs

Spuldzes skrien, zvaigznes skrien
Dienas skrien uz sastājas nedēļās
Top tik mēnesis rāmāks aizvien
Un tad pienāk tas laiks, kad vairs nedejo
Un kad dienas kā sapītas brien

Tā jau notiek, pāriet un norimst
Tā jau notiek, pāriet un norimst
Tā jau notiek, pāriet un norimst
Bet, kad esi palicis viens
Piever acis un atkal kā toreiz
Piever acis un atkal kā toreiz
Piever acis un atkal kā toreiz
Spuldzes skrien, zvaigznes skrien

Spuldzes skrien...

Tā mēs katrs pa vienai vasarai
Tā mēs katrs pa vienai vasarai
Tā mēs katrs pa vienai vasarai
Un vēl tagad tās ķīvītes klie dz
Klie dz kā jautājums, pārmetums, prasījums
Klie dz kā jautājums, pārmetums, prasījums
Klie dz kā jautājums, pārmetums, prasījums
Kamēr mūžīgu miegu miedz...

154. Jau mani vad

Latgaliešu kāzu deļa

Puķeitis, rūzeitis
Dōrzenā zīd,
Muna skaistō jauneiba
Vairs nazīdēs.

Piedz.
Jau mani vad,
Jau mani vad,
Jau muna jauneiba
Kiuliņus mat!

Palicit, mōseņas,
Palic, tāva sāta,
Es aizeju tautēņōs
Ar vysu pyuru.

Piedz.

Atgrīzīs, atgrīzīs
Vēl vīnu reizi,
muna skaistō jauneiba,
Man tevis žāl!